

337

OFFICIUM
PRO DEFUNCTIS
CUM
MISSA ET ABSOLUTIONE
ATQUE
EXSEQUIARUM ORDINE
CUM CANTU RESTITUTO
JUSSU SS. D. N. PII PAPÆ X
NECNON
CUM OFFICIO INTEGRO IN COMMEMORATIONE
OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM
PERSOLVENDO

EDITIO SEPTIMA RATISBONENSIS JUXTA VATICANAM

1930

RATISBONÆ

SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET
S. SEDIS APOSTOLICÆ ET S. RITUUM CONGREGATIONIS TYPOGRAPHI

DECRETUM.

De mandato Sanctissimi Domini Nostri Pii Papæ X. Sacra Rituum Congregatio declarat ac statuit, præsentem Officii Defunctorum editionem Vaticanam, quæ cantum Gregorianum exhibet ab ipso Sanctissimo Domino Nostro feliciter restitutum, uti authenticam ac *typicam* habendam esse, atque ab omnibus Romanæ Ecclesiæ ritu utentibus in posterum observandam. Quævis ideo eiusdem Officii nova editio, typis evulganda, huic adamussim conformis esse debet.

Contrariis non obstantibus quibuscunque.

Die 12. Maji 1909.

Fr. Sebastianus Card. Martinelli

• S. R. C. Præfectus.

L. † S.

Diomedes Panici, Archiep. Laodicen.
S. R. C. Secretarius.

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 20 Decembris 1929

Dr. Höcht Vic. Gen.

Juxta tenorem authenticorum Decretorum, jus proprietatis sibi vindicat Typographia Vaticana. Privilegium typis evulgandi cantum, qui in hoc Officio Defunctorum continetur, ad eos tantum editores seu typographos pertinet, quibus id a Sede Apostolica conceditur; hoc tamen privilegio ipsis nullo pacto jus proprietatis confertur in hunc cantum.

Romæ, die 12. Maji 1909.

Conformément aux Décrets authentiques, la Typographie Vaticane se réserve tous droits de propriété. Le privilège de reproduire le chant contenu dans cet Office des Défunts n'appartient qu'aux seuls éditeurs ou imprimeurs auxquels le Saint-Siège Apostolique le concède; ce privilège ne leur confère toutefois aucun droit de propriété sur ce chant.

Rome, le 12 Mai 1909.

A norma dei Decreti autentici, alla Tipografia Vaticana sono riservati tutti i diritti di proprietà. Il privilegio di riprodurre il canto contenuto nel presente volume dell'Officio dei Defunti, non appartiene che ai soli editori o tipografi ai quali la Santa Sede Apostolica lo concede; un tal privilegio però non conferisce ad essi alcun diritto di proprietà su questo canto.

Roma, 12 Maggio 1909.

EXSEQUIARUM ORDO.

Constituto tempore quo corpus ad ecclesiam deferendum est, convocetur Clerus, et alii qui funeri interesse debent, et in parochialem vel in aliam ecclesiam, juxta loci consuetudinem, ordine convenient; ac, datis certis campanæ signis, eo modo et rite quo in eo loco fieri solet, Parochus, indutus superpelliceo et stola nigra, vel etiam pluviali ejusdem coloris, clerico præferente Crucem et alio aquam benedictam, ad domum defuncti una cum aliis procedit. Distribuuntur cerei et accenduntur intorticia.

Mox ordinatur processio, præcedentibus laicis, qui contra latibus, si adsint: tum sequitur Clerus regularis et secularis ordinem; binique procedunt, prælata Cruce, devote Psalmos infra, decantantes, Parocho præcedente feretrum cum lumine, inde sequuntur alii funus comitantes, et pro defuncto Deum deprecantes sub silentio.

Parochus vero, antequam cadaver efferatur, illud dante sit aqua benedicta; mox dicit sine cantu Antiphonam: Si incipit.

Psalmus 129.

De profundis clamavi ad te
Dómine: * Dómine exaudi
vocem meam.

Fiant aures tuæ intendén-
tes * in vocem deprecationis
meæ.

Si iniquitátes observáveris Dó-
mine: * Dómine, quis sustinébít?

Quia apud te propitiatio est
* et propter legem tuam susti-
nui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo
ejus: * sperávit ánima mea in
Dómino.

A custódia matutina usque ad
noctem, * speret in Dómino.

Quia apud Dónum misericordia

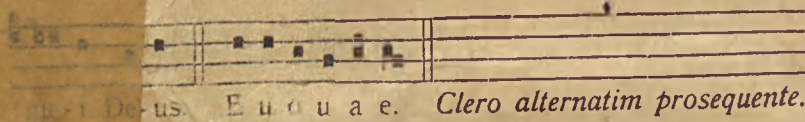
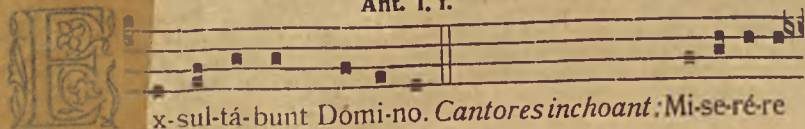
córdia: * et copiosa apud eum
redemptio.

Et ipse redimet Israel * ex
omnibus iniquitatibus ejus.

*Deinde Parochus repetit Antiphonam totam: Si iniquitates
observaveris Dómine: Dómine, quis sustinēbit?*

*Tum cadaver effertur, Parochusque de domo procedens, statim
gravi voce intonat Antiphonam:*

Ant. I. f.

Psalmus 50.

*Miserere mei Deus secundum
magnam misericordiam tuam.*

*Et secundum multitudinem
misericordiarum tuarum dele
peccatum meum.*

*Quoniam sola lava te ab iniqui-
tate mea et a peccato meo
domine.*

*Quoniam iniquitatem meam
conoscit et peccatum
contra me est semper.*

*Quoniam si peccavi, et malum
conceptum est in me: ut justificeris
in omnibus tuis, et vincas
in omni iudicio.*

*Quoniam in iniquitatibus
conceptus sum: et in peccatis
concepit me mater mea.*

Veritatem dilexisti:

Réquiem æternam * dona ei
Dómine.¹⁾

Et lux perpétua * luceat
ei.

* incerta et occulta sapiētiæ
tuæ manifestasti mihi.

Aspérget me hyssopo, et
mundabor: * lavabis me, et su-
per nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gáudium
et lætítiam: * et exsultábunt
ossa humiliata.

Avérte faciē tuam a peccá-
tis meis: * et omnes iniquitátes
meas dele.

Cor mundum crea in me
Deus: * et spíritum rectum in-
nova in viscéribus meis.

Ne projicias me a faciē tua:
* et spíritum sanctum tuum ne
auferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris
tui: * et spíritu principalí con-
firma me.

¹⁾ Requie fiant pro pluribus Defunctis, in hoc versu, et in omnibus Versiculis e-
jusdem Officii. Pro singulari ponatur numerus pluralis, præterquam in Oratione Non intres.

Docēbo infquos vias tuas: *
et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus De-
us, Deus salutis meæ: * et exsul-
tábit lingua mea justitiam tuam.

Dómine lábia mea apéries: *
et os meum annuntiábit lau-
dem tuam.

Quóniam si voluisses sacri-
fícium, dedissem útique: * ho-
locáustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus con-

tribulátus: * cor contritum et
humiliátum Deus non despicies.

Benigne fac Dómine in bona
voluntáte tua Sion: * ut ædi-
ficentur muri Jerúsalem.

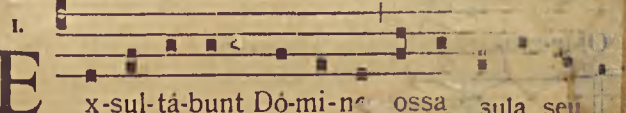
Tunc acceptábis sacrificium
justitiæ, oblatiōnes et holocáu-
sta: * tunc impōnent super al-
táre tuum vitulos.

Réquiem æternam * dona ei
Dómine.

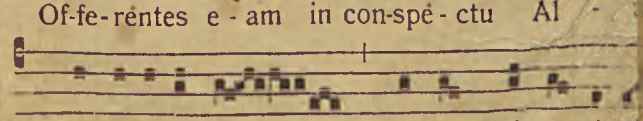
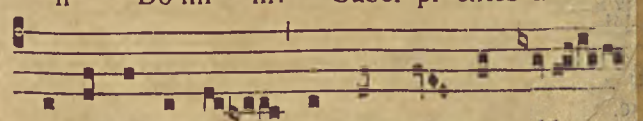
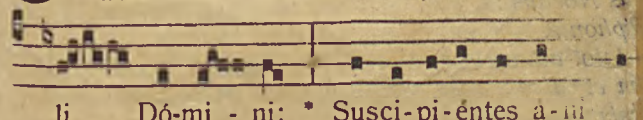
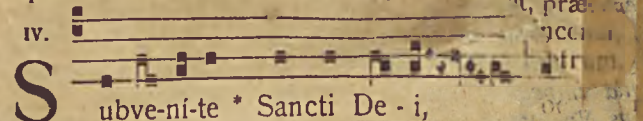
Et lux perpétua * luceat ei.

*Ac si longitudo itineris postulaverit, dicantur Psalmi gradua-
les, Ad Dóminum cum tribulárer, 19, etc., vel alii Psalmi ex Officio
Defunctorum, et in fine cujuslibet Psalmi dicitur: Réquiem æternam
dona ei Dómine, etc.; qui Psalmi devote, distincte, fortique cum
recitari debent usque ad ecclesiam.*

Ad ingressum ecclesiæ repetitur Antiphona

*Deinde, ecclesiam ingressi, cantant: pluvius et aqua in
cipiente et Clero alternatim respondent: Deus, deus, deus, deus*

W. Susci-pi-at te

Chri-stus, qui vo-cá-vit

si-num A-bra-hæ Ange-li de-dû - cant te. * Susci-pi-
 entes â-nimam e - jus: † Of-fe-rén-tes e - am in con-
 spé-ctu Al - tissi - mi. V. Réqui - em æ-térnam
 do-na e - i Dô-mi - ne: et lux perpé-tu-a lû - ce-at
 e - i. † Of-fe-ren-tes e - am in cōspé-ctu Al -
 tissi - mi.

Deposito fere in medio ecclesiæ, ita ut defuncti pedes, nisi fuerit Sacerdos, versus Altare majus, si vero fuerit Sacerdos, ante altare, et cereis accensis circa corpus, non nisi quod impediatur, dicatur Officium Defunctorum, cum Nocturnis, et Laudibus, ut infra ponitur 28, et solentur Antiphonæ.

Si vero, de nocte ad ecclesiam cadavere, statim persolvi non possunt Officia, et Missa, quæ serius vel die sequenti habeantur, antequam incensum subveniat, dicatur: Kyrie, elíson. Christe, elíson. Kyrie, elíson. Pater noster, etc., cum sequentibus Versiculis Oratione, ut supra, pag. 9, adhibita conclusione brevi Per Christum, Dominum nostrum. R. Amen. Deinde: V. Requiem ætérnam dona ei, Dómine. R. Et lux perpétua luceat ei. V. Requiescat in pace. R. Amen.

Ad finem Officii Defunctorum, post repetitam Antiphonam Cantabundus, Ego sum resurrectio, etc. (vel post Nocturnum vel Laudibus omittantur), dicitur flexis genibus (cantando ut supra, pag. 12).

Pater noster. *secreto usque ad*

V. Et ne nos indúcas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. A porta inferi. R. Erue Dómine ánimam ejus.

V. Requiescat in pace. R. Amen.

V. Dómine exáudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Absolve quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui *N.* (fámulæ tuæ *N.*) ab omni vínculo delictórum: † ut in resurrectionis glória * inter Sanctos et eléctos tuos resuscitátus (resuscitata) respíret. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: † qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.¹⁾

Si defunctus fuerit Sacerdos, post nomen proprium addatur vox Sacerdotis.

Vel dicatur alia Oratio conveniens, ut infra, 25 et seqq.

Dum in Officio dicuntur Laudes, Sacerdos cum ministris paratur ad celebrandam Missam sollemnem pro defuncto, si tempus congruens sit, ut in die depositionis in Missali Romano.

Finita Missa, Celebrans, depositis casula seu planeta et manipulo in plano ad cornu Epistolæ, accipit pluviale nigri coloris, Diacono et Subdiacono paratis remanentibus, depositis tamen manipulis. Tum Subdiaconus accipit Crucem, et, præcedentibus duobus acolythis, uno cum thuribulo et navicula incensi, alio cum vase aquæ benedictæ et aspersorio, accedit ad feretrum, et se sistit ad caput defuncti cum Cruce, medius inter duos acolythos seu ceroferarios cum candelabris et candelis accensis. Post eum omnes alii de Clero veniunt ordinatim in gradu suo cum candelis accensis, et stant in circuitu feretri: ultimo loco sequitur Celebrans cum Diacono a sinistris, et, facta prius reverentia Altari, sistit se contra Crucem ad pedes defuncti, retro astantibus ei a sinistris duobus acolythis, uno cum thuribulo et navicula incensi, altero cum vase aquæ benedictæ et aspersorio. Tunc, Diacono tenente librum, junctis manibus absolute dicit sequentem Orationem (nulla numeri

¹⁾ Post Orationem, si hæc non dicitur immediate ante Exsequias vel Missam vel Absolutionem, adduntur *VV. Requiem ætérnam et Requiescant*, ut infra, pag. 28.

Omnes Orationes in Exsequiis et in Officio Defunctorum cantantur in tono feriali, id est recto tono, vel in altero tono feriali ad libitum.

Conclusio longa Orationum adhibetur tantummodo in Missa et Officio, extra vero semper brevis.

aut generis facta mutatione, etiamsi pro pluribus aut pro femina dicatur):

Non intres in iudicium cum servo tuo, Dómine, quia nullus apud te justificabitur homo, nisi per te ómnium peccatórum ei tribuatur remissio. Non ergo eum, quæsumus, tua judiciális sententia premat, quem tibi vera supplicatio fidei christianæ commendat: sed grátia tua illi succurrēte, mereatur evadere iudicium ultiónis, qui dum viveret, insignitus est signáculo sanctæ Trinitátis. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

Deinde Cantore incipiente, Clerus circumstans cantat sequens:

Resp.

Lí-be-ra me, Dó-mi-ne, * de mor-te æ-tér-na, in
di-e il-la tremén-da: * Quando cæ-li mo-vé-ndi sunt
ra! † Dum vé - - ne-ris ju-di-cá-re
lum per i-gnem. V. Tremens factus sum e-go
et tí-me-o, dum dis-cús-si-o vé-ne-rit, at-que ventú-ra
i-ra. * Quando cæ-li mo-vé-ndi sunt et ter-ra. V. Di-es
il-la, di-es i-ræ, ca-la-mi-tá-tis et mi-sé-ri-æ, di-es

magna et a-má-ra val-de. † Dum vé - - ne-ris
ju-di-cá-re sæ-cu-lum per i-gnem. V. Ré-qui-em
æ-tér-nam do-na e-is Dó-mi-ne: et lux perpé-tu-a
lú-ce-at e-is.

Repetitur Líbera me, Dómine, usque ad V. Tremens.

Dum repetitur prædictum Responsorium, Sacerdos, Diacono ministrante, accipit incensum de navicula et ponit in thuribulum, benedicens illud more solito. Finito Responsorio, Cantor cum primo Choro dicit:

Ký-ri-e e-lé-i-son.

Et secundus Chorus respondet:

Chri-ste e-lé-i-son.

Deinde omnes simul dicunt:

Ký-ri-e e-lé-i-son.

Mox Sacerdos dicit alta voce:

Pa-ter no-ster.

Et secreto continuatur ab omnibus. Ipse interim accipit de manu Diaconi aspersorium aquæ benedictæ, eodemque Diacono comitante a dexteris et anteriorem fimbriam pluvialis sublevante, circumiens feretrum, aspergit corpus defuncti aqua benedicta, ter a parte sinistra cadaveris et ter a dextera. Cum transit ante Altare et ante Crucem, quæ est ex adverso, profunde se inclinat, Diacono genuflectente; si transit ante Sacramentum, genuflectit. Deinde, reversus ad locum suum, Diacono ministrante, accipit thuribulum, et eodem modo quo asperserat, circuit feretrum, et corpus incensat; postea, reddito thuribulo, stans in loco suo, Diacono librum apertum ante ipsum tenente, junctis manibus dicit:

℣. Et ne nos in-dú-cas in ten-ta-ti-ó-nem. ℞. Sed lí-be-ra

nos a ma-lo. ℣. A por-ta ín-fe-ri. ℞. E-ru-e Dō-mi-ne

á-ni-mam e-jus. ℣. Re-qui-és-cat in pa-ce. ℞. A-men.

℣. Dō-mi-ne ex-áudi o-ra-ti-ó-nem me-am. ℞. Et cla-mor

me-us ad te vé-ni-at.

℣. Dōminus vobiscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui proprium est misereri semper et parcere: te supplices exoramus pro anima famuli tui *N.* (famulæ tuæ *N.*), quam hodie de hoc sæculo migrare jussisti, † ut non tradas eam in manus inimici, neque obliviscaris in finem, sed jubeas eam a sanctis Angelis suscipi, et ad patriam paradisi perducí; ut quia in te speravit et credidit, non pœnas inférni sustineat, sed gaudia æterna possideat. Per Christum Dōminum nostrum. ℞. Amen.

¶ Si defunctus fuerit Sacerdos, in Oratione dicatur: pro ánima famuli tui N. Sacerdotis, quam, etc.

Finita Oratione, corpus defertur ad sepulcrum, si tunc deferendum sit; dum autem portatur, vel in eodem loco, si tunc non portetur, Clerici cantant Antiphonam:

*vii. In pa-ra-dí-sum * de-dú-cant te An-ge-li: in tu-o*

ad-vén-tu suscí-pi-ant te Már-ty-res, et per-dú-cant te

in ci-vi-tá-tem san-ctam Je-rú-sa-lem. Chorus Ange-ló-rum

te sus-ci-pi-at, et cum Lá-za-ro quon-dam pau-pe-re

æ-tér-nam há-be-as ré-qui-em.

Cum autem pervenerit ad sepulcrum, si non sit benedictum, Sacerdos illud benedicit, dicens hanc Orationem:

Orémus.

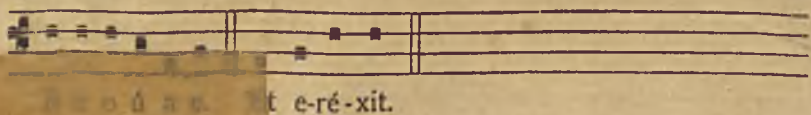
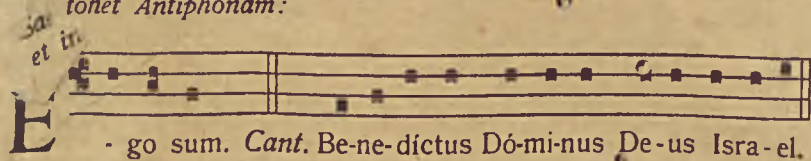
Deus, cujus miseratione animæ fidelem requiescunt, hunc túmulum bene † dicere dignare, eique Angelum tuum sanctum deputa custodem: et quorum quarumque corpora hic sepeliuntur, ánimas eorum ab ómnibus absolve vinctis delictorum, ut in te semper cum Sanctis tuis sine fine læténtur. Per Christum Dōminum nostrum. ℞. Amen.

(Si sepulcrum pro uno tantum inserviat, dicatur: et cuius corpus hic sepelitur, animam ejus lætétur.)

Dicta Oratione, Sacerdos aqua benedicta aspergit, deinde incenset corpus defuncti et túmulum.

Quod si sepulcrum jam sit benedictum, omittitur tam benedictio sepulcri, tum aspersio et incensatio corporis ac túmul.

Deinde, etiamsi corpus tunc ad sepulturam delatum non fuerit, rudos prosequatur Officium, ut infra, quod nunquam omittitur; tonet Antiphonam:

Canticum Zachariæ.

Luc. 1, 68-79.

Benedictus Dominus Deus Israel: quia visitavit, et fecit redemptionem plebi suæ:

Et erexit cornu salutis nobis, in domo David: sicut dixit.

Sicut dixit: Erigam os sanctum: et erigam in populo sunt,

prophetam, qui nuntiabit de nobis.

Salutem in altis nostris, et in domo David: qui odere nos.

Et dabo misericordiam deus nobis: et memoremur testamenti sui sancti.

Quia iuravit ad Abraham patrem nostrum, * dicens: Semini tuo dabo eam.

Et sicut timere, de manu inimicorum nostrorum liberati, * et servamus illi:

Et sicut timere, de manu inimicorum nostrorum liberati, * et servamus illi:

Et sicut timere, de manu inimicorum nostrorum liberati, * et servamus illi:

Et sicut timere, de manu inimicorum nostrorum liberati, * et servamus illi:

Et sicut timere, de manu inimicorum nostrorum liberati, * et servamus illi:

Et sicut timere, de manu inimicorum nostrorum liberati, * et servamus illi:

Et sicut timere, de manu inimicorum nostrorum liberati, * et servamus illi:

In sanctitate et iustitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.

Et tu puer, propheta Altissimi vocaberis: * præbis enim ante faciem Domini, parare vias ejus:

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus, * in remissionem peccatorum eorum:

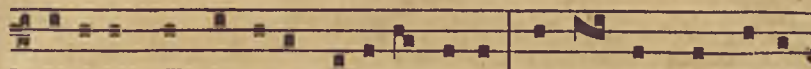
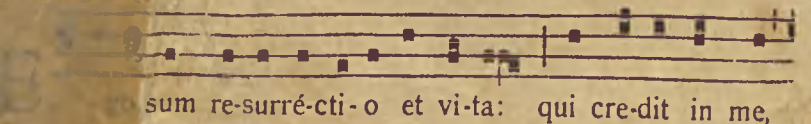
Per viscera misericordiae Dei nostri: * in quibus visitavit nos, oriens ex alto:

Illuminare his qui in tenebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

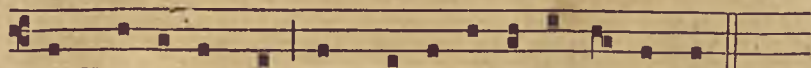
Réquiem æternam * dona ei Domine.

Et lux perpétua * luceat ei.

Et recitetur Antiphona.

é-ti-am si mór-tu-us fú-e-rit, vi-vet: et o-mnis qui vi-vit

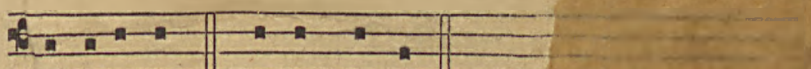
et cre-dit in me, non mo-ri - é-tur in æ-tér-num.

Postea Sacerdos dicit: Chorus prosequitur:

Ký-ri-e e-lé-i-son. Chri-ste e-lé-i-son. Ký-ri-e

Sacerdos.

e-lé-i-son. Pa-ter po-ster.

Interim corpus, quin circumeat, aspergetur.

℣. Et ne nos inducas in tentationem.

℞. Sed libera nos a malo.

℣. A porta inferi.

℞. Erue Domine animam ejus.

℣. Requiéscat in pace. ℞. Amen.

℣. Domine exaudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dominus vobiscum. ℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Fac, quæsumus Domine, hanc cum sermo tuo de facto in cilla tua defuncta) misericordiam, ut factorum solacio tu penes non recipiat vicem, qui (quæ) tuam in vobis ament voluntatem: † ut sicut hic eum (eam) vera fides junxit ad gloriam turmis; * ita illic eum (eam) tua miseratio societ amplexibus choris. Per Christum Dominum nostrum. ℞. Amen.

Deinde Celebrans, faciens crucem manu dextera super altare, dicit:

℣. Réquiem æternam dona ei Domine.

℞. Et lux perpétua luceat ei.

℣. Re-qui-és-cat in pa-ce. ℞. A-men. ℣. A-ni-ma e-jus..
(recto tono)

℣. Anima ejus, et animæ omnium fideliū defunctorū per misericordiā Dei requiescant in pace. ℞. Amen.

Deinde cum a sepulcro in ecclesiam vel ab ecclesia in sacristiam, præcedente Cruce, revertuntur, Celebrans inchoat sine cantu Antiphonam Si iniquitātes, et cum Clero recitat Psalmum De profundis ut supra, pag. 5.

In fine Psalmi additur in numero plurali:

Requiem æternam * dona eis Dōmine. Et lux perpétua * luceat eis.

Et ab omnibus repetitur tota Antiphona:

Si iniquitātes observāveris Dōmine: Dōmine, quis subsistit?

Deinde in sacristia Sacerdos, antequam paramentis exuatur, dicit sequentes Preces:

Kýrie eléison. Chrīste eléison. Kýrie eléison.

Pater noster *recito usque ad*

℣. Et ne nos inducas in tentationem.

℞. Sed libera nos a malo.

℣. A porta inferi.

℞. Erue Dōmine animas eōrum.

℣. Requiescant in pace. ℞. Amen.

℣. Dōmine exaudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dominus vobiscum. ℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Miserere, Deus, omnium, conditor et redemptor, animatus immulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum: ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur: Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. ℞. Amen.

℣. Requiem æternam dona eis, Dōmine.

℞. Et lux perpétua luceat eis.

℣. Requiescant in pace. ℞. Amen.

Si vero ob rationabilem causam, ex. gr. ob temporis angustiam vel aliorum funerum instantem necessitatem, prædictum Officium Defunctorum cum tribus Nocturnis et Laudibus dici non possit; deposito in ecclesia feretro cum corpore, dicatur saltem primum Nocturnum cum Laudibus, vel etiam sine Laudibus, maxime ubi ejusmodi viget consuetudo, incipiendo ab Invitatorio *Regem cui omnia vivunt*. Est postea omnia alia dicantur, quæ supra præscripta sunt dicenda post Officium Defunctorum et Missam.

Quod si ob rationabilem causam ne unum quidem Nocturnum sine Laudibus dici possit, aliæ prædictæ preces et suffragia nunquam omittantur.

Missa vero, si hora sit congruens, ritu pro defunctis, ut in die obitus, præsentem corpore, ne omittatur, nisi obstet magna diei sollemnitatis, aut aliqua necessitas aliter suadeat: et post Missam fiat ut supra.

Ritus superius descriptus servandus est pro defunctis adultis, tam Clericis quam laicis, etiam a Diacono Exsequias peragente de Ordinarii loci vel Parochi licentia, gravi de causa concedenda, quæ in casu necessitatis legitime præsumitur.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

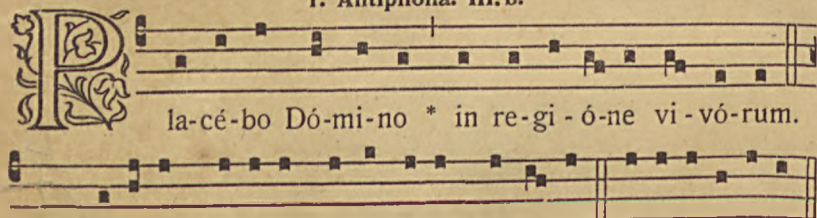
*Dicitur in choro in die depositionis et aliis diebus pro temporis opportunitate et ecclesiarum consuetudine: Vesperæ post Vesperas diei; Matutinum cum Laudibus post Laudes diei, immediate post Versum Benedicamus Dómino et Deo grátias. Et non duplicantur Antiphonæ præterquam in die depositionis, in die post acceptum mortis nuntium, et tertio, septimo, trigesimo et anniversario, etiam late sumpto, et quoties sollemniter celebratur Officium. In fine vero omnium Psalmorum semper dicitur: Rêquiem ætérnam * dona eis, Dómine. Et lux perpétua * lúceat eis, etiam si pro uno tantum fiat Officium.*

In Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum omnia dicuntur, ut infra notatur pag. 99.

AD VESPERAS.

Quoties Vesperæ vel delationem cadaveris ad ecclesiam ac Responsorium Subvenite vel Officium diei currentis immediate non sequantur, dicitur secreto Pater noster et Ave María, secus absolute incipitur ab

1. Antiphona. III. b.

Ps. Di-lé-xi, quó-ni-am ex-áudi-et Dómi-nus. E u o u a e.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem orationis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invénérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam: † miséricors Dóminus, et justus, * et Deus noster miseretur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánimá mea in rêquiem tuam: * quia Dóminus benefecit tibi.

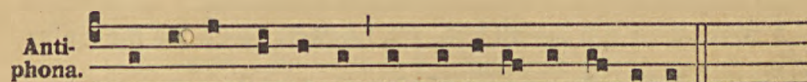
Quia eripuit ánimam meam de morte: † óculos meos a lácrimis, * pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regione vivórum.

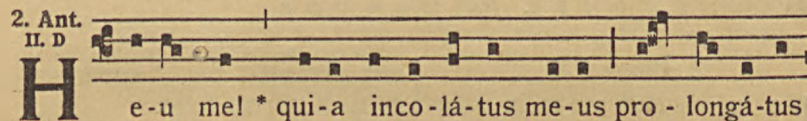
In fine omnium Psalmorum dicitur:

Rêquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Pla-cé-bo Dó-mi-no in re-gi-ó-ne vi-vó-rum.

e-u mel * qui-a in-co-lá-tus me-us pro - longá-tus

est. *Ps. Ad Dó-mi-num cum tri-bu-lá-rer cla-má-vi.*

E u o u a e.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulá-rer clamávi: * et exaú-dí-vit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

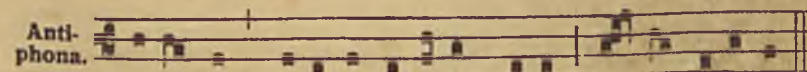
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est: † habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánimá mea.

Cum his qui odérunt pacem eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Rêquiem ætérnam.

He-u mel qui-a in-co-lá-tus me-us pro - longá-tus est.

3. Ant.
VIII. G

Dó-mi-nus * custó-dit te ab omni ma-lo: custó-di-at
á-ni-mam tu-am Dó-mi-nus. *Ps. Le-vá-vi ó-cu-los me-os in*
montes. *Eu o u a e. (vel Eu o u a e).*

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in mon-tes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiõnem pe-dem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmi-et, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dómi-

nus protéctio tua, * super ma-num dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum, * ex hoc nunc, et usque in sæcu-lum.

Réquiem ætérnam.

Anti-
phona.

Dó-mi-nus custó-dit te ab omni ma-lo: custó-di - at

á-ni-mam tu-am Dó-mi-nus.

4. Ant.
VIII. G

Si in-i-qui-tá-tes * observá-ve-ris Dó-mi-ne: Dó-mi-ne,

quis susti-né-bit? *Ps. De pro-fúndis cla-má-vi ad te Dó-mi-ne.*
Eu o u a e.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem depr-catiõnis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine, quis susti-nébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam susti-nui te Dómine. ☉

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum miseri-córdia: * et copiõsa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Anti-
phona. Si in-i-qui-tá-tes observá-ve-ris Dó-mi-ne: Dó-mi-ne,
quis sus-ti-né-bit?

5. Ant.
II. D

O-pe-ra * má-nu - um tu-á-rum, Dómi - ne, ne de-
spí-ci - as. *Ps. Con-fi-té-bor ti-bi Dó-mi-ne in to-to corde*
me-o. Eu o u a e.

Psalmus 137.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelórum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nómini tuo.

Super misericórdia tua et veritate tua: * quóniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exaudi me: * multiplicabis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: * quia audierunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília respicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificabis me: † et super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, * et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me: † Dómine misericórdia tua in sæculum: * ópera mánuum tuárum ne despicias.

Réquiem ætérnam.

Anti-phona.
O-pe-ra má-nu - um tu - á-rum, Dó-mi - ne, ne

de-spí - ci - as.

V. Audí-vi vo-cem de cœ-lo di-céntem mi-hi.

R. Be-á-ti mór-tu-i qui in Dó-mi-no mo-ri-úntur.

Ad Magnificat, Antiphona.

VIL c
Omne * quod dat mi-hi Pa - ter, ad me vé-ni-et:

et e - um qui ve-nit ad me, non e-jí - ci - am fo-ras.

Cant. Ma-gní-fi-cat * á-ni-ma me-a Dó-mi-num. Et exsultá-vit

spí-ri - tus me - us.

Canticum B. Mariæ Virginis.

Luc. 1, 46-55.

Magnificat * ánima mea Dóminum.

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit superbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit humiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini ejus in sæcula.

Réquiem ætérnam.

Anti-phona.
O-mne quod dat mi-hi Pa - ter, ad me vé-ni - et: et

e - um qui ve-nit ad me, non e-jí - ci - am fo-ras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes.

Pater noster. *secreto usque ad*

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

Sequens Psalmus Lauda ánima mea non dicitur in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, neque in die obitus seu depositionis Defuncti; neque quandocumque Officium recitatur ritu duplici.

Psalmus 145.

Lauda á-ni-ma me-a Dómi-num: † lau-dá-bo Dómi-num

in vi-ta me-a: * psal-lam De-o me-o quámdi-u fú-ero.

Nolíte confidere in princípibus: * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exibit spíritus ejus, et revertetur in terram suam: * in illa die peribunt omnes cogitationes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjutor ejus, † spes ejus in Dómino Deo ipsius: * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritatem in sæculum, † facit judícium injú-

riam patientibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos:

* Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elisos, * Dóminus dfligit justos.

Dóminus custódit advenas, † pupillum et viduam suscipiet: * et vias peccatórum disperdet.

Regnabit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion, * in generationem et generationem.

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * luceat eis.

Deinde:

℣. A porta inferi.

℞. Erue Dómine ánima ejus [ánimas eórum].

℣. Requiéscat in pace [Requiéscant in pace]. ℞. Amen.

℣. Dómine exáudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dicitur Oratio conveniens ex iis quæ sequuntur; deinde ℣. Réquiem ætérnam, etc., ut infra, 28.

In die depositionis Defuncti.

Oratio.

Absolve, quæsumus Dómine, ánima famuli tui *N.*, ut defunctus sæculo tibi vivat: † et quæ per fragilitatem carnis humana conversatione commisit: * tu vénia misericordissimæ pietatis abstérge. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: † qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

*Si fuerit femina, dicitur: ánima famulæ tuæ *N.*, ut defuncta.*

Vel alia Oratio:

Deus, cui proprium est misereri semper et párcere, te supplices exoramus pro ánima famuli tui *N.* (famulæ tuæ *N.*), quam hódie de hoc sæculo migrare jussisti: † ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci; * ut quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustineat, sed gáudia ætérna possideat. Per Dóminum nostrum.

In die tertio, septimo et trigesimo depositionis Defuncti.

Oratio.

Quæsumus Dómine, ut ánime famuli tui *N.* (famulæ tuæ *N.*), cujus depositionis diem tertium (*vel* septimum, *vel* trigesimum) commemoramus, † Sanctórum atque electórum tuórum largiri digneris consórtium; * et rorem misericórdiæ tuæ perpennem infundas. Per Dóminum nostrum.

In Anniversario.

Oratio.

Deus, indulgentiarum Dómine: † da ánime famuli tui *N.* (famulæ tuæ *N.*, *vel* animabus famulórum famularumque tuárum), cujus (quorum) anniversárium depositionis diem commemoramus, * refrigerii sedem, quietis beatitudinem, et lúminis claritatem. Per Dóminum nostrum.

Pro Summo Pontifice defuncto.

Oratio.

Deus, qui inter summos sacerdotes famulum tuum *N.* ineffabili tua dispositione connumerari voluisti: † præsta, quæsumus; ut qui unigéniti Filii tui vices in terris gerébat, * sanctórum tuórum pontificum consórtio perpétuo aggregetur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Pro defuncto Episcopo.*Oratio.*

Deus, qui inter apostólicos sacerdotes famulum tuum *N.* pontificáli fecisti dignitate vigere: † præsta, quæsumus; * ut eorum quoque perpétuo aggregetur consortio. Per Dóminum.

Si fuerint plures, dicitur in numero plurali.

Pro Episcopo Cardinali defuncto, dicatur: famulum tuum *N.* Episcopum Cardinalem pontificáli fecisti dignitate. •

Pro Presbytero Cardinali (Episcopo) defuncto: famulum tuum *N.* Presbyterum Cardinalem pontificáli fecisti.

Pro Presbytero (vel Diacono) Cardinali (Sacerdote) defuncto: famulum tuum *N.* Presbyterum (Diaconum) Cardinalem sacerdotali fecisti.

Pro Diacono autem Cardinali, qui in ordine Presbyteratus non fuerit constitutus, dicatur Oratio Inclina Dómine, quæ habetur paulo infra, hoc modo: ut animam famuli tui *N.* Diaconi Cardinális, quam de hoc sæculo, etc.

Pro defuncto Sacerdote.*Oratio.*

Deus, qui inter apostólicos sacerdotes famulum tuum *N.* (famulos tuos *N.* et *N.*) sacerdotáli fecisti dignitate vigere: † præsta, quæsumus; * ut eorum quoque perpétuo aggregetur consortio. Per Dóminum.

Vel Oratio.

Præsta, quæsumus Dómine: † ut anima famuli tui *N.* Sacerdotis, quem in hoc sæculo commorantem, sacris munéribus, decorasti, * in cœlesti sede gloriósa semper exsúttet. Per Dóminum.

Pro uno Defuncto.*Oratio.*

Incлина Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam supplices deprecámur: † ut animam famuli tui *N.*, quam de hoc sæculo migrare iussisti, in pacis ac lucis regione constituas, * et Sanctorum tuorum júbeas esse consortem. Per Dóminum nostrum.

Pro una Defuncta.*Oratio.*

Quæsumus Dómine, pro tua pietate miserere animæ famulæ tuæ *N.*: † et a contágiis mortalitátis exútam, * in æternæ salviónis partem restitue. Per Dóminum nostrum.

Pro defunctis fratribus, propinquis et benefactoribus.*Oratio.*

Deus, véniæ largitor et humanæ salutis amátor: † quæsumus clementiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propinquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, * beáta María semper Virgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Dóminum nostrum.

Pro patre et matre.*Oratio.*

Deus, qui nos patrem et matrem honorare præcepisti: † miserere clementer animabus patris et matris meæ, eorumque peccata dimitte; * meque eos in æternæ claritátis gaudio fac videre. Per Dóminum nostrum.

Si fit pro pluribus, dicatur animabus parentum nostrorum, et ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur animæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur animæ matris meæ, vel nostræ.

¶ *In Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum dicitur Oratio Fidelium Deus, ut infra, pag. 28 vel 79.*

[In Commemoratione Omnium Defunctorum aliqujus Ordinis.]

Omnia fiunt ut die 2. Novembris, cum Oratione ut infra.

Oratio.

Deus, véniæ largitor et humanæ salutis amátor: † quæsumus clementiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres qui ex hoc sæculo transiérunt, * beáta María semper Virgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Dóminum nostrum.

In Officio Defunctorum per annum.*Oratio.*

Deus, qui inter apostólicos sacerdotes famulos tuos pontificáli seu sacerdotáli fecisti dignitate vigere: † præsta, quæsumus; * ut eorum quoque perpétuo aggregentur consortio.

Deus, véniæ largitor et humanæ salutis amátor: † quæsumus clementiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propinquos et benefactóres qui ex hoc sæculo transiérunt, * beáta María semper Virgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.

Fidelium Deus omnium conditor et redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum: † ut indulgentiam, quam semper optaverunt, * piis supplicationibus consequantur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia secula seculorum. R. Amen.

Post Orationem dicitur (semper plurali numero):

℣. Requiem æternam dona eis Domine.

℟. Et lux perpetua luceat eis.

Deinde cantores:

℣. Re-qui-escant in pa-ce. ℟. A-men.

AD MATUTINUM.

Quoties Matutinum vel delationem cadaveris ad ecclesiam et Responsorium *Subvenite*, vel Matutinum et Laudes diei currentis immediate non sequatur, dicitur secreto *Pater noster*, *Ave Maria* et *Credo*; secus absolute incipitur ab Invitatorio, vel ab Antiphona Nocturni.

Sequens Invitatorium dicitur semper in Officio Defunctorum, quando persolvitur cum tribus Nocturnis, etiam sub ritu semiduplici, aut cum unico quidem Nocturno, sed sub ritu duplici. In reliquis vero casibus omittitur.

Nocturni enim inferius positi omnes dici possunt vel etiam unus tantum, ita tamen, ut extra diem depositionis, in qua semper dicitur primus Nocturnus, Dominica, Feria II et V dicatur primus, Feria III et VI secundus, et Feria IV et Sabbato tertius Nocturnus.

Invitatorium.

vi.

R e-gem cu-i omni-a vi-vunt, * Ve-ni-te ad-o-rémus.
Chorus repetit: Regem cui omnia vivunt, * Venite adorémus.

Ps. 94.

V e-ni-te, exsul-témus Dómi-no, ju-bi-lémus De-o sa-lu-

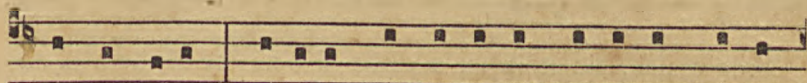
tá-ri nostro: præ-occu-pémus fá-ci-em e-jus in con-fes-si-

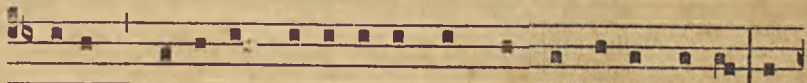
o-ne, et in psal-mis ju-bi-lé-mus e-i. Re-gem.

Quó-ni-am De-us magnus Dómi-nus, et Rex magnus super

omnes de-os: quó-ni-am non re-pél-let Dó-mi-nus ple-bem

su-am, qui-a in ma-nu e-jus sunt omnes fi-nes terræ, et

al-ti-tú-di-nes mónti-um ipse cónspi-cit. * Ve-ni-te.

Quó-ni-am ip-sí-us est ma-re, et ip-se fe-cit il-lud, et

á-ri-dam fundavérunt manus e-jus: ve-ni-te, ad-o-rémus.

pro-ci-dámus ante De-um: plo-rémus co-ram Dó-mi-no, qui

fecit nos: qui-a ipse est Dóminus De-us no-ster: nos au-tem

pô-pu-lus e-jus, et o-ves pâscu-æ e-jus. Re-gem.

Hô-di-e si vo-cem e-jus au-di-ê-ri-tis, no-lí-te obdu-râ-re

corda vestra, sic-ut in ex-a-cerba-ti-ó-ne se-cúndum di-em

tenta-ti-ó-nis in de-sér-to: u-bi ten-ta-ve-runt me pa-tres

vestri, proba-ve-runt et vi-dê-runt ó-pe-ra me-a. * Ve-ní-te.

Quadra-gin-ta annis pró-xi-mus fu-i ge-nera-ti-ó-ni hu-ic,

et di-xi: Semper hi er-rant corde: ip-si ve-ro non cogno-

scerunt vi-as me-as, qui-bus ju-rá-vi in i-ra me-a, si

Ps. 94. intro-í-bunt in réqui-em me-am. Re-gem.

Ré-qui-em æ-térnam do-na e-is Dó-mi-ne: et lux per-

pé-tu-a lú-ce-at e-is. * Ve-ní-te. Re-gem.

IN PRIMO NOCTURNO.

Pro Dominica, Feria II. et V.

1. Ant. VII. c. **D**í-ri-ge, * Dó-mine De-us me-us, in conspéctu tu-o

vi-am me-am. P. Verba me-a áu-ri-bus pèr-ci-pe Dó-mi-ne.

E u o u a e.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pèrcipe Dómine, * intèllige clamórem meum.

Intènde voci orationis meæ, * rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operántur

iniquitatem: * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sânguinum et dolosum abominábitur Dóminus: ego autem in multitudine ricórdiæ tuæ.

Introibo in domum: adorábo ad templum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me: tua: * propter iniquitatem dirigé in conspéctu meam.

Quóniam non: rum véritas: * co-num est.

Sepulcrum patens est gut-
tur eorum, † linguis suis do-
lose agebant: * iudica illos,
Deus.

Décidant a cogitationibus su-
is, † secundum multitudinem
impietatum eorum expelle eos:
* quoniam irritaverunt te Dô-
mine.

Et lætentur omnes qui spe-
rant in te: * in æternum ex-
sultabunt, et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes
qui diligunt nomen tuum, * quô-
niam tu benedices justo.

Dômine, ut scuto bonæ volun-
tatis tuæ, * coronasti nos.

Réquiem æternam.

Anti-
phona.

Dí - ri - ge, Dômi - ne De - us me - us, in conspéctu tu - o

vi - am me - am.

2. Ant.
VIII. G.

Convér - te - re Dô - mi - ne, * et é - ri - pe á - ni - mam me - am,

quô - ni - am non est in mor - te qui me - mor sit tu - i. Ps. Dô - mi -

ne in fu - ró - re tu - o ár - gu - as me. E u o u a e.

Psalmus 6.

ne, ne in furóre tuo ár-
guas me: * neque in ira
corripas me.

Domine, quô-
niam tuus sum: * sana me
quoniam conturbata

est anima mea turbata est
anima tua Dômine usque-

Convertere Dômine, et eripe
animam meam: * salvum me fac
propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte
qui memor sit tui: * in inférno
autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo, † la-
vabo per singulas noctes lectum
meum: * lacrimis meis stratum
meum rigabo.

Turbatus est a furóre oculus

meus: * inveteravi inter omnes
inimicos meos.

Discédite a me omnes qui
operamini iniquitatem: * quô-
niam exaudivit Dôminus vocem
fletus mei.

Exaudivit Dôminus deprecā-

tionem meam: * Dôminus ora-
tionem meam suscepit.

Erubescant et conturbentur
vehementer omnes inimici mei:
* convertantur et erubescant
valde velociter.

Réquiem æternam.

Anti-
phona.

Convér - te - re Dô - mi - ne, et é - ri - pe á - ni - mam me - am,

quô - ni - am non est in mor - te qui me - mor sit tu - i.

3. Ant.
VIII. G.

Ne - quân - do * rá - pi - at ut le - o á - ni - mam me - am, dum

non est qui réd - i - mat, ne - que qui salvum fá - ci - at. Ps. Dô -

mi - ne De - us me - us, in te spe - rá - vi. E u o u a e.

Psalmus 7.

Dômine Deus meus, in te spe-
ravi: * salvum me fac ex
omnibus persequéntibus me, et
libera me.

Nequándo rapiat ut leo áni-
mam meam, * dum non est
qui rédimat, neque qui salvum
faciat.

Dômine Deus meus
istud, * si est iniquita-
tibus meis:

Si reddidi retribu-
tioni meae, * occidam
inimicos meos, in-

Persequar
mam meam
dat, et contur-

meam: * et glóriam meam in
polverem deducat.

Exsúrge Dómine in ira tua:
* et exaltare in finibus inimi-
corum meorum.

F^a exsúrge Dómine Deus
meus in præcepto quod man-
dasti: * et synagoga populórum
circumdabit te.

Et propter hanc in altum re-
grédere: * Dóminus júdicat pó-
pulos.

Júdica me Dómine secun-
dum justítiam meam, * et se-
cundum innocentiam meam su-
per me.

Consumétur nequítia pecca-
tórum, et diriges justum, * scru-
tans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a
Dómino, * qui salvos facit rectos
corde.

Deus júdex justus, fortis et
pátiens: * Numquid iráscitur per
singulos dies?

Nisi conversi fueritis, gládi-
um suum vibrábit: * arcum su-
um teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mor-
tis: * sagittas suas ardéntibus
effécit.

Ecce partúrit in justítiam: *
concépit dolórem, et péperit ini-
quitátem.

Lacum aperuit, et effódit
eum: * et incidit in foveam
quam fecit.

Convertétur dolor ejus in ca-
put ejus: * et in vérticem ip-
sius iniquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secundum
justítiam ejus: * et psallam nó-
mini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Anti-
phona.

Ne-quán-do rá-pi-at ut le-o á-ni-mam me-am, dum

non est qui réd-i-mat, ne-que qui sal-vum fá-ci-at.

por-ta ín-fe-rí-

mi-ne á-ni-mas e-ó-rum.

totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus et Titulo.

Lectio i.¹⁾

Job 7, 16—21.

Parce mihi Dómine: nihil enim sunt dies mei. Quid est
homo, quia magnificas eum? aut quid appónis erga eum
cor tuum? Visitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Us-
quequo non parcis mihi, nec dimittis me, ut glútiám salivám
meam? Peccávi, quid fáciám tibi, o custos hóminum? Quare
posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis?
Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitá-
tem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiám: et si mane me
quæseris, non subsistám.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

Resp.
III.

C re-do * quod Red-émptor me-us vi-vit, et

in novís-si-mo dí-e de terra surrec-tú-rus

sum: * Et in car-ne me-a vi-dé-bo De-um

Sal-va-tó-rem me-um. V. Quem vi-sú-rus

sum ego ipse, et non á-li-us, et ó-cu-li me-i

con-spe-ctú-ri sunt. * Et in car-ne.

¹⁾ Vide ad calcem Tonum Lectionis.

Lectio ii.

Job 10, 1-7.

Tædet animam meam vitæ meæ, dimittam adversum me elo-
quium meum, loquar in amaritudine animæ meæ. Dicam
Deo: Noli me condemnare: indica mihi cur me ita iudices.
Numquid bonum tibi videtur, si calumniæris me, et opprimas
me, opus manuum tuarum, et consilium impiorum adjuves?
Numquid oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt homo, et tu
videbis? Numquid sicut dies hominis dies tui, et anni tui
sicut humana sunt tempora, ut quæras iniquitatem meam, et
peccatum meum scrutéris? Et scias quia nihil impium fecerim,
cum sit nemo qui de manu tua possit erüere.

Resp.
iv.

Qui Lá - za - rum * re - susci - tá - sti a mo - nu - mên -
to fé - ti - dum: * Tu e - is, Dó - mi - ne, do - na ré -
qui - em et lo - cum in - dul - gēti - æ. V. Qui ven - túrus
es ju - di - cá - re vi - vos et mór - tu - os, et sæ - cu - lum
per - i - gnem. * Tu e - is.

Lectio iii.

Job 10, 8-12.

Manus tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me totum in cir-
culo: et sic repente præcipitas me? Meménto, quæso,
quod sicut lutum feceris me, et in pulverem reduces me. Nonne
sicut lac mulsisti me, et sicut caseum me coagulasti? Pelle
mea carnis vestisti me: ossibus et nervis compegisti me. Vi-
sitatio tua custodivit me, et misericordia tua non dereliquit me.

Resp.
viii.

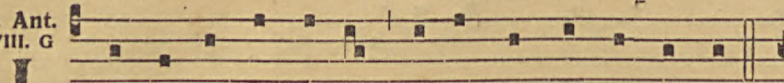
Dó - mi - ne, * quan - do vé - ne - ris ju - di - cá - re
ter - ram, u - bi me abscon - dam a vul - tu i - ræ
tu - æ? * Qui - a pec - cá - vi ni - mis in vi - ta
me - a. V. Commis - sa me - a pa - vé - sco, et an - te
te e - ru - bé - sco: dum vé - ne - ris ju - di - cá - re, no - li me
condemnâ - re. * Qui - a. V. Réqui - em æ - tér - nam,
do - na e - is Dó - mi - ne: et lux per - pé - tu - a lú - ce - at
e - is. * Qui - a.

Postea ad Laudes, ut infra, 53, quando dicitur unigenitum deum
Nocturnum.¹⁾

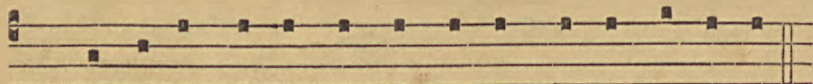
¹⁾ Quando tamen in die depositionis defuncti Laudes non dicuntur, post illud Respon-
sorium dicuntur Pater noster, et Preces, ut supra ad Vesperas, pag. 23.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Pro Feria III. et VI.

1. Ant.
VIII. G

In lo-co pá-scu-æ * i-bi me col-lo-cá-vit.

Ps. Dó-mi-nus re-git me, et ni-hil mi-hi, dé-e-rit.

E u o u a e.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco pá-scuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectionis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémítás justitiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculo tuus: * ipsa me consoláta sunt.

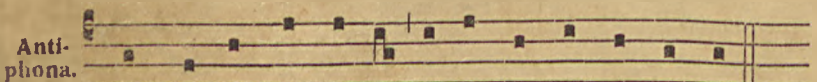
Parásti in conspéctu meo mensam, * adversus eos qui tribulant me.

Impinguásti in oleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitudinem diérum.

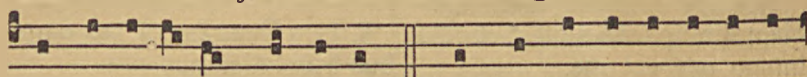
Réquiem ætérnam.

Anti-
phona.

In lo-co pá-scu-æ i-bi me col-lo-cá-vit.

2. Ant.
VIII. G

D e-lí-cta * ju-ven-tú-tis me-æ et igno-rán-ti-as me-as

ne me-mí-ne-ris Dó-mi-ne. Ps. Ad te Dó-mi-ne le-vá-vi

á-ni-mam me-am. E u o u a e.

Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confido, non erubescam.

Neque irrideant me inimici mei: * etenim universi qui sustinent te non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes * supervacue.

Vias tuas Dómine démonstra mihi: * et sémítas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustinui tota die.

Reminiscere miseratiónum tuarum Dómine, * et misericordiárum tuarum, quæ a sæculo sunt.

Delicta juventutis meæ, * et ignorantias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitatem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuétos in iudicio: * docebit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini misericórdia et veritas, * requirentibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiaberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorabitur: * et semen ejus hæreditabit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsius ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse évéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicatæ sunt: de necessitatibus meis érue me.

Vide humilitatem meam et
laborem meum: * et dimitte
universa delicta mea.

Réspice inimicos meos quóniam multiplicati sunt, * et odio iniquo oderunt me.

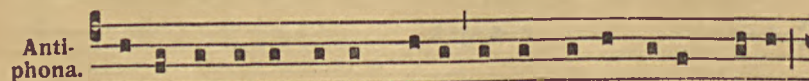
Custodi animam meam, et

erue me: * non erubescam,
quóniam speravi in te.

Innocentes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustinui te.

Libera Deus Israel * ex ómnibus tribulationibus suis.

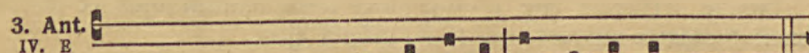
Réquiem æternam.

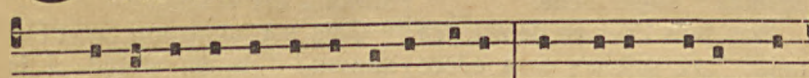
De-lí-cta ju-ven-tú-tis me-æ et i-gno-rán-ti-as me-as

ne me-mí-ne-ris Dó-mi-ne.

re-do vi-dé-re * bona Dó-mi-ni in terra vi-vén-ti-um.

Ps. Dó-mi-nus il-lumi-ná-ti-o me-a, * et sa-lus me-a: quem

ti-mé-bo? E u o u a e.

Psalmus 26.

Dóminus illuminatio mea, * et
salus mea: quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ:
* a quo trepidábo?

Dum appropiant super me
nocentes, * ut edant carnes
meas:

Qui tribulant me inimici mei,
* ipsi infirmati sunt et ceciderunt.

Si consistant adversum me
castra, * non timebit cor me-
um.

Si exsurgat adversum me
prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam petii a Dómino, hanc
requiram: * ut inhábitem in
domo Dómini ómnibus diébus
vitæ meæ:

Ut videam voluptatem Dómi-
ni, * et visitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in ta-
bernáculo suo: * in die maló-
rum protexit me in abscondito
tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: * et
nunc exaltavit caput meum su-
per inimicos meos.

Circuivi et immolavi in taber-
náculo ejus hostiam vocifera-
tionis: * cantábo, et psalmum
dicam Dómino.

Exaudi Dómine vocem me-
am qua clamavi ad te: * mise-
rere mei et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisi-
vit te facies mea: * faciem tuam
Dómine requiram.

Ne avertas faciem tuam a
me: * ne declines in ira a
servo tuo.

Adjutor meus esto: * ne de-
relinquas me neque despicias
me, Deus salutaris meus.

Quóniam pater meus et mater
mea dereliquerunt me: * Dómi-
nus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Dómine in
via tua: * et dirige me in sé-
mitam rectam propter inimicos
meos.

Ne tradideris me in ánimas
tribulantium me: † quóniam in-
surrexerunt in me testes iniqui,
* et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Dómini *
in terra viventium.

Exspecta Dóminum, viriliter
age: * et confortetur cor tuum,
et sustine Dóminum.

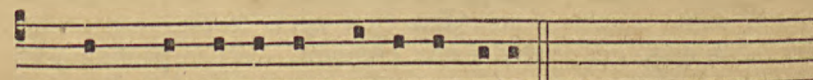
Réquiem æternam.

Cre-do vi-dé-re bo-na Dó-mi-ni in ter-ra vi-vén-ti-um.

V. Cól-lo-cet e-os Dó-mi-nus cum prin-cí-pi-bus.

R. Cum prin-cí-pi-bus pó-pu-li su-i.

Pater noster. *totum secreto.*

Lectio iv.

Job 13, 22-28.

Résponde mihi: quantas habeo iniquitates et peccata, scélera
mea et delicta ostende mihi. Cur faciem tuam abscondis,
et arbitraris me inimicum tuum? Contra folium, quod vento
rápitur, ostendis potentiam tuam, et stipulam siccam persé-

queris. Scribis enim contra me amaritudines, et consumere me vis peccatis adolescentiæ meæ. Posuisti in nervo pedem meum, et observasti omnes semitas meas, et vestigia pedum meorum considerasti: qui quasi putredo consumendus sum, et quasi vestimentum, quod comeditur a tineâ.

Resp.
II.

Me-mén-to me-i * De-us, qui-a ven-tus est vi-

ta me-a: * Nec a-spi-ci-at me vi-sus hōmi-

nis. V. De pro-fūn-dis clamā-vi ad te, Dó-mi-ne:

Dó-mi-ne, ex-áudi vo-cem me-am. * Nec.

Lectio v.

Job 14, 1-6.

Homo, natus de muliere, brevi vivens tempore, replétur multis miseriis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et nunquam in eodem statu pèrmanet. Et dignum ducis super hujuscemodi aperire oculos tuos, et addúcere eum tecum in iudiciū? Quis potest fácere mundum de immundo conceptum sémine? Nonne tu, qui solus es? Breves dies hominis sunt, númerus mēnsium ejus apud te est: constituisti términos ejus, qui præteriri non pōterunt. Recède pāululum ab eo, ut quiescat, donec optāta véniat, sicut mercenarii, dies ejus.

Resp.
II.

He-i mi-hi! * Dó-mi-ne, qui-a peccá-vi ni-mis

in vi-ta me-a: quid fá-ci-am mi-ser? u-bi fú-

gi-am, ni-si ad te De-us me-us? * Mi-se-ré-re

me-i, dum vé-ne-ris in no-víssimo

di-e. V. A-nima me-a turbá-ta est val-de, sed tu

Dó-mi-ne, suc-curre e-i. * Mi-se-ré-re.

Lectio vi.

Job 14, 13-16.

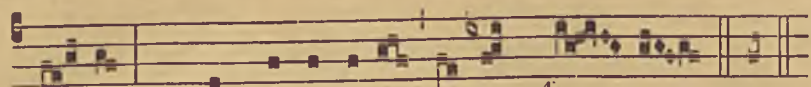
Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscondas me, donec pertránseat furor tuus, et constituas mihi tempus in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus quibus nunc milito, exspécto donec véniat immutatio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccatis meis.

Resp.
VI.

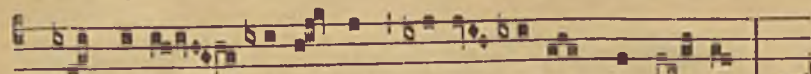
Ne re-cordé-ris * peccá-ta me-a, Dó-mi-ne,

* Dum vé-ne-ris ju-di-cá-re sæ-cu-lum

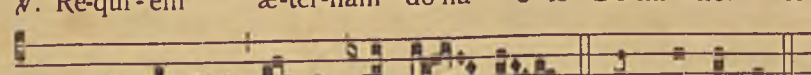
per i-gnem. V. Dí-ri-ge, Dó-mi-ne De-us

me - us, in conspēctu tu-o vi - am me - am. * Dum.

℣. Ré-qui-em æ-tér-nam do-na e-is Dô-mi-ne: et

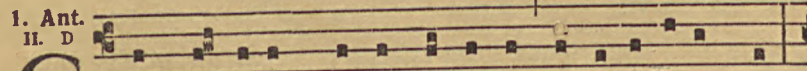
lux per-pé-tu-a lú-ce - at e - is. * Dum vè-ne-ris.

Postea ad Laudes, ut infra, 53, quando dicitur unum tantum Nocturnum.

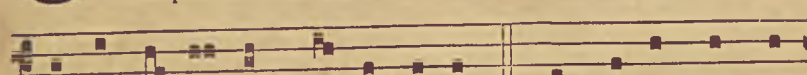
IN TERTIO NOCTURNO.

Pro Feria IV. et Sabbato.

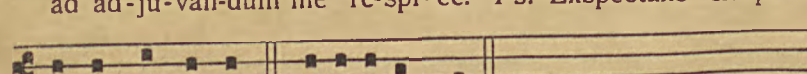
1. Ant.
II. D

Complá-ce-at * ti-bi Dô-mi-ne ut e-rí-pi-as me:

ad ad-ju-ván-dum me ré-spi-ce. Ps. Exspēctans ex-spe-

ctá-vi Dó-mi-num. E u o u a e.

Psalms 39.

Exspēctans exspēctávi Dômi-num, * et intēdit mihi.

Et exaudivit preces meas: * et eduxit me de lacu miseriæ et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum canticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabilia tua: * et cogitátiōibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiōem nolúisti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclēsia magna: * ecce lábia mea non prohibebo, Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concilio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiōnes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: † comprehendérunt me iniquitátes meæ, * et non pótui ut vidérem.

Multiplicatæ sunt super capillos cápitis mei: * et cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me: * Dómine ad adjuvándum me respice.

Confundántur et reveréantur simul qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum et reveréantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusiōnem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui diligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper: * Dóminus sollicitus est mei.

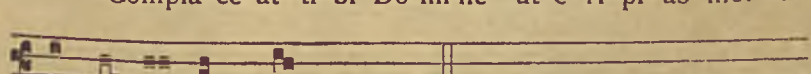
Adjutor meus et protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Anti-
phona.

Complá-ce-at ti-bi Dô-mi-ne ut e-rí-pi-as me: ad

ad-ju-ván-dum me ré-spi-ce.

2. Ant.

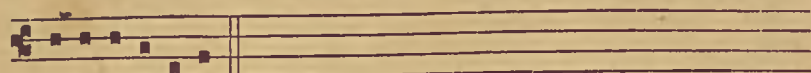
IL D

S

a-na Dó-mi-ne * á-nimam me-am, qui-a peccá-vi ti-bi.

Ps. Be-á-tus qui in-tél-li-git su-per e-gé-num et páu-pe-rem.

E u o u a e.

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egé-num et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum et vivíficet eum, † et beátum fá-ciat eum in terra: * et non tra-dat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univér-sum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * quando moriétur, et per-ibit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus con-gregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loque-bátur in idípsum.

Advérsus me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsus me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constitué-runt advérsus me: * Numquid qui dormit non adjíciet ut re-súrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem Dómine miserére mei et resúscita me: * et re-tribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam vo-luísti me: * quóniam non gau-débit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Is-rael a sáculo et usque in sæ-culum: * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Anti-
phona.

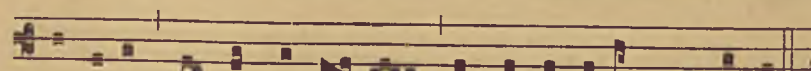
Sa-na Dó-mi-ne á-ni-mam me-am, qui-a peccá-vi ti-bi.

3. Ant.

IL D

S

i-ti-vit * á-ni-ma me-a ad De-um vi-vum: quando

vé-ni-am, et ap-pa-ré-bo an-te fá-ci-em Dó-mi-ni?

Ps. Quem-á-dmodum de-sí-de-rat cer-vus ad fontes aquá-rum.

E u o u a e.

Psalmus 41.

Quemádmódum desíderat cer-vus ad fontes aquárum: * Ita desíderat ánimá mea ad te Deus.

Sitívit ánimá mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dí-citur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et ef-fúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum ta-bernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis et con-fessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánimá mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc

confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánimá mea con-turbáta est: * propterea memor ero tui de terra Jordánis et Her-móniim a monte módico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus mi-sericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimicus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui trí-bulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus. Requiem æternam.

Antiphona.

Si-ti-vit á-ni-ma me-a ad De-um vi-vum: quan-do

ve-ni-am, et ap-pa-ré-bo an-te fá-ci-em Dô-mi-ni?

℣. Ne tra-das bê-sti-is á-ni-mas con-fi-tén-tes ti-bi.

℞. Et ánimas páu-pe-rum tu-ó-rum ne obli-vi-scá-ris in fi-nem.

Pater noster. *totum secreto.*

Lectio vii.

Job 17, 1-3; 11-15.

Spiritus meus attenuabitur, dies mei breviabuntur, et solum mihi súperest sepulcrum. Non peccávi, et in amaritudinibus morátur óculus meus. Libera me Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitationes meæ dissipatæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi lectulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; mater mea, et soror mea, vermibus. Ubi est ergo nunc præstolatio mea, et patientiam meam quis considerat?

Resp. I.

Peccántem me * quo-tí-di-e, et non me pœ-ni-tén-tem,

timor mor-tis cōtúr-bat me: * Qui-a in infér-no nulla est red-émpti-o, mi-se-rére me - i De-us, et sal-va me. ℣. De-us, in nō-mi-ne tu-o sal - vum me fac, et in virtú-te tu-a lí-be-ra me. * Qui-a.

Lectio viii.

Job 19, 20-27.

Pelli meæ, consúptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelicta sunt tantummodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amici mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequimini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tribuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod redemptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrecturus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visurus sum ego ipse, et óculi mei conspecturi sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

Resp. viii.

Dó-mi-ne, * se-cúndum actum me - um no-li me

ju-di - cá - re: ni-hil dignum in conspéctu tu - o

e - gi: íd - e-o dé - pre - cor ína - je - stá - tem
tu - am, * Ut tu De-us dé - le - as in - i - qui -
tá - tem me - am. V. Ampli - us la - va me Dó -
mi - ne ab in - ju - stí - ti - a me - a, et a de - lí - cto me - o
munda me. * Ut tu.

Lectio ix.

Job 10, 18—22.

Quare de vulva eduxisti me? qui útinam consúptus essem, ne óculus me vidéret! Fuissem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimitte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum: ántequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine: terram misériae et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

Sequens Responsorium tunc ponitur, quando dictus fuerit tertius tantum Nocturnus pro Defunctis.

Resp. **L** í - be - ra me * Dó - mi - ne de vi - is in - fér - ni,
qui por - tas æ - re - as confre - gi - sti: et vi - si - tá - sti

infér-num, et de-di-sti e-is lu - men, ut vi-dé-rent
te: * Qui e-rant in pœ-nis te-ne-brá -
rum. V. Cla-mántes et di-cén-tes: Ad-ve-
ní - sti Re-démptor no-ster. * Qui e-rant. V. Réqui-em
æ-tér-nam do-na e - is Dó-mi-ne: et lux per-pé - tu - a
lú-ce - at e - is. * Qui e - rant.

Sequens Responsorium ponitur loco præcedentis, quando tres Nocturni dicti fuerint pro Defunctis.

Resp. **L** í - be - ra me, Dó - mi - ne, * de mor - te æ - tér - na, in
di - e il - la tremén - da: * Quan - do cœ - li mo - vëndi sunt
et ter - ra: † Dum vé - ne - ris ju - di - cá - re

sæ - cu-lum per i - gnem. *V.* Tremens factus sum e-go,
 et tí - me - o, dum discússi - o vé - ne - rit, at - que ven - tú - ra
 i - ra. * Quando cœ - li mo - véndi sunt et ter - ra. *V.* Di - es
 il - la, di - es i - ræ, ca - la - mi - tá - tis et mi - sé - ri - æ, di - es
 magna et a - má - ra val - de. † Dum vé - ne - ris
 ju - di - cá - re sæ - cu - lum per i - gnem. *V.* Réqui - em
 æ - tér - nam do - na e - is Dó - mi - ne: et lux perpé - tu - a
 lú - ce - at e - is. *Repet.* Libera me Dñe, usque ad *V.* Tremens
exclusive.

Si Matutinum, cum unico vel tribus Nocturnis, in privata recitatione a Laudibus separetur, post ultimum Responsorium subjungitur:

V. Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio (seu dicuntur Orationes), ut supra in Vesperis, 25, additis sequentibus:

V. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.

R. Et lux perpétua lúceat eis.

V. Requiéscant in pace.

R. Amen.

Laudes vero, dictis secreto Pater noster et Ave Maria, absolute inchoantur ab Antiphona Exsultábunt Dómino.

Sedin recitatione publica vel privata, si Laudes omnino omittantur, post ultimum Responsorium dicuntur Preces, ut infra ad Laudes, 59.

AD LAUDES.

Absolute incipitur.

1. Ant.
 i. f.
Ex-sul-tá-bunt Dó-mi-no * ossa hu-mi-li-á-ta.

Ps. Mi-se-ré-re me-i De-us. E u o u a e.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitatem meam ego cognosco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus

concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérget me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua:
* et spírítum sanctum tuum ne
áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris
tui: * et spírítu principáli con-
firma me.

Docébo iníquos vias tuas: *
et impíi ad te converténtur.

Libera me de sanguínibus De-
us, Deus salutis meæ: * et exul-
tábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries: *
et os meum annuntiábit lau-
dem tuam.

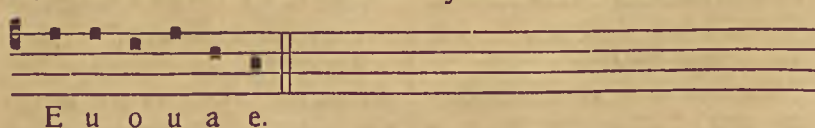
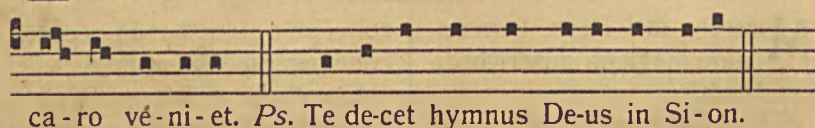
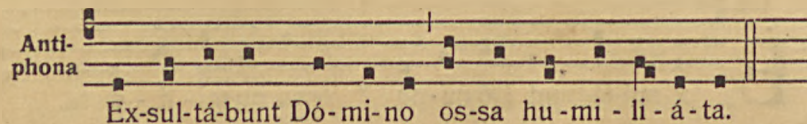
Quóniam si voluísse sacri-
fícium, dedíssem útique: * ho-
locáustis non delectáberis.

Sacrificíum Deo spírítus con-
tribulátus: * cor contrítum et
humiliátum Deus non despícies.

Benigne fac Dómine in bona
voluntáte tua Sion: * ut ædi-
ficéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificíum
justitiæ, oblatiões et holocáu-
sta: * tunc impónent super al-
táre tuum vitulos.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 64.

Te decet hymnus Deus in Si-
on: * et tibi reddétur votum
in Jerúsalem.

Exáudi oratióem meam: * ad
te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævalu-
erunt super nos: * et impietáti-
bus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti et as-
sumpsísti: * inhabitábit in átriis
tuis.

Replébimur in bonis domus
tuæ: * sanctum est templum
tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris no-
ster, * spes ómnium finium ter-
ræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte
tua, accíntus poténtia: * qui
contúrbas profúndum maris, so-
num flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timé-
bunt qui hábitant términos a
signis tuis: * éxitus matutini et
vèspere delectábis.

Visitásti terram et inebriásti
eam: * multiplicásti locupletáre
eam.

Flumen Dei replétum est a-
quis, † parásti cibum illórum: *
quóniam ita est præparátió ejus.

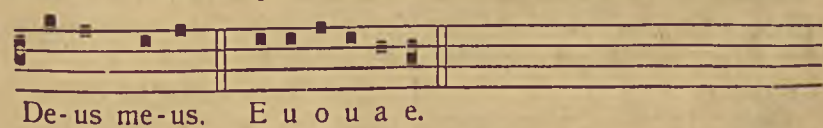
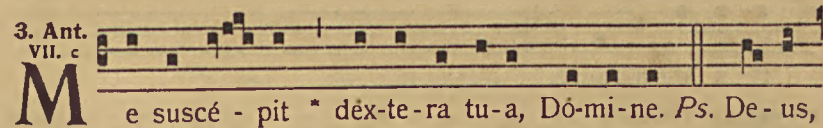
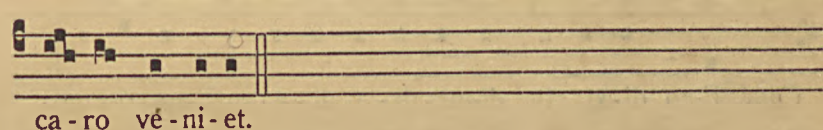
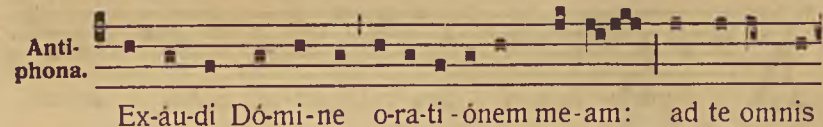
Rivos ejus inébria, multiplica
genímima ejus: * in stillicídiis
ejus lætábitur gérminans.

Benedices corónæ anni beni-
gnitátis tuæ: * et campi tui re-
plebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti:
* et exsultatióne colles accin-
géntur.

Indúti sunt arietes óvium, †
et valles abundábunt fruménto: *
clamábunt, etenim hymnum di-
cent.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 62.

Deus, Deus meus, * ad te de
luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam
multipliciter tibi caro mea!

In terra desérta et ínvia et
inaquósa: † sic in sancto ap-
páruí tibi, * ut vidérem virtú-
tem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est miseri-
córdia tua super vitas: * lábia
mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea: *
et in nómine tuo levábo manus
meas.

Sicut ádipe et pinguédine re-
pleátur ánima mea: * et lábiis
exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutinis meditabor in te: * quia fuisti adiutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, † adhæsit anima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsi-

runt animam meam, † introibunt in inferiора terræ: * tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.

Rex vero lætabitur in Deo, † laudabuntur omnes qui jurant in eo: * quia obstructum est os loquentium iniqua.

Réquiem æternam.

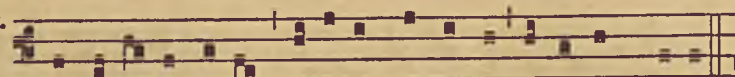
Antiphona.

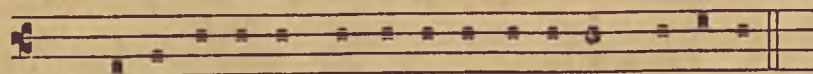
Me suscepit dextera tua, Domine.

4. Ant.
II. D.

A

porta inferi * erue Domine animam meam.

Cant. Ego dixi: In dimidio dierum meorum.

E u o u a e.

Canticum Ezechiae. Is. 38, 10-20.

Ego dixi: In dimidio dierum meorum, * vadam ad portas inferi.

Quæsvi residuum annorum meorum: * dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem ultra, * et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est a me, * quasi tabernaculum pastorum.

Præcisata est velut a texente

vita mea: † dum adhuc ordier succidit me: * de mane usque ad vespere finies me.

Sperabam usque ad mane: * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea.

De mane usque ad vespere finies me: † sicut pullus hirundinis sic clamabo, * meditabor ut columba.

Attenuati sunt oculi mei, * suspicientes in excelsum.

Domine vim patior, responde pro me. * Quid dicam, aut quid

respondēbit mihi, cum ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos, * in amaritudine animæ meæ.

Domine, si sic vivitur et in talibus vita spiritus mei, † corripies me et vivificabis me. * Ecce in pace amaritudo mea amarissima.

Tu autem eruisti animam meam ut non periret: * projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

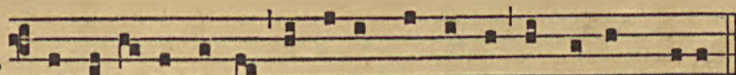
Quia non infernus confitebitur tibi, † neque mors laudabit te: * non expectabunt qui descendunt in lacum veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut et ego hodie: * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Domine salvum me fac: * et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Domini.

Réquiem æternam.

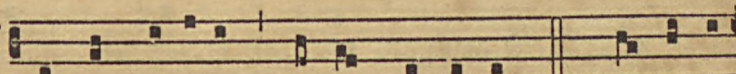
Antiphona.

A porta inferi erue Domine animam meam.

5. Ant.
VII. A.

O

-mnis spiritus * laudet Dominum. Ps. Laudate

D o m i n u m in sanctis e - j u s. E u o u a e.

Psalmus 150.

Laudate Dominum in sanctis ejus: * laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus: * laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

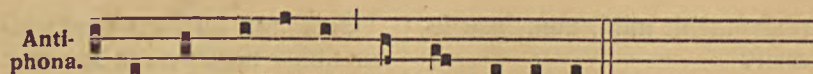
Laudate eum in sono tubæ: *

laudate eum in psalterio et cithara.

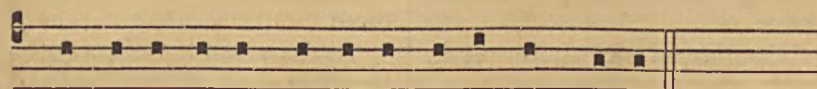
Laudate eum in tympano et choro: * laudate eum in chordis et organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus: † laudate eum in cymbalis jubilationis: * omnis spiritus laudet Dominum.

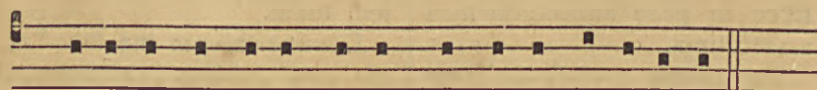
Réquiem æternam.

Omnis spi-ri-tus lau-det Dó-mi-num.

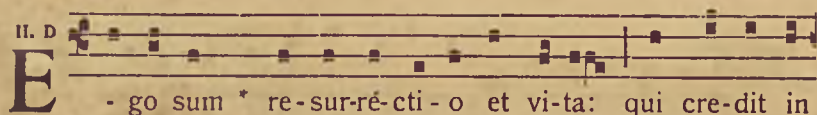

℣. Au-di-vi vo-cem de cœ-lo di-cén-tem mi-hi.

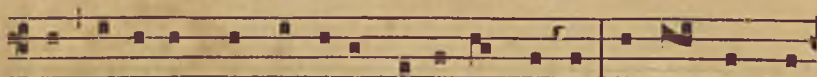

℟. Be-á-ti mór-tu-i qui in Dó-mi-no mo-ri-ún-tur.

Ad Benedictus, Antiphona.

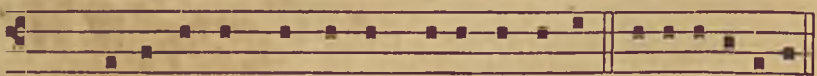
- go sum * re-sur-ré-cti-o et vi-ta: qui cre-dit in

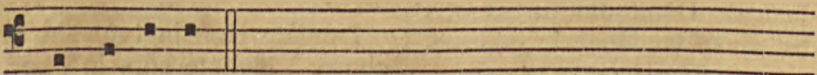
me, é-ti-am si mór-tu-us fú-e-rit, vi-vet: et o-mnis qui

vi-vit et cre-dit in me, non mo-ri-é-tur in æ-tér-num.

Cant. Be-ne-di-ctus Dó-mi-nus De-us Is-ra-el. E u o u a e.

Et e-ré-xit.

Canticum Zachariæ.

Luc. I, 68-79.

Benedíctus Dóminus Deus Is-
rael: * quia visitávit, et fecit
redemptiōnem plebis suæ:

Et eréxit cornu salutis nobis,
in domo David pueri sui.
Sicut locútus est per os san-

ctórum, * qui a sǎculo sunt,
prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris,
* et de manu ómnium qui odé-
runt nos:

Ad faciéndam misericórdi-
am cum pátribus nostris: *
et memorári testaménti sui
sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad
Abraham patrem nostrum, * da-
túrum se nobis:

Ut sine tímóre, de manu ini-
micórum nostrórum liberáti, *
serviámus illi:

In sanctitáte et justítia coram
ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, prophéta Altissimi
vocáberis: * præibis enim ante
faciem Dómini, paráre vias ejus:

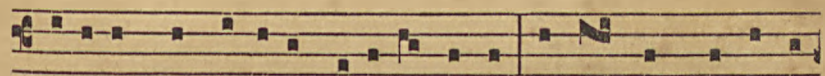
Ad dandam sciéntiam salutis
plebi ejus, * in remissiōnem
peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei
nostri: * in quibus visitávit nos,
óriens ex alto:

Illumináre his qui in ténebris,
et in umbra mortis sedent: * ad
dirigéndos pedes nostros in viam
paci. — Réquiem ætérnam.

E-go sum re-surré-cti-o et vi-ta: qui cred-it in me,

é-ti-am si mór-tu-us fú-e-rit, vi-vet: et o-mnis qui vi-vit

et cre-dit in me, non mo-ri-é-tur in æ-tér-num.

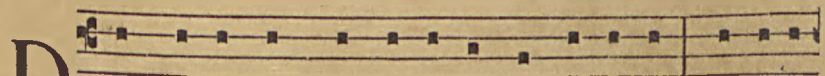
Deinde flexis genibus: Pater noster. secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiōnem.

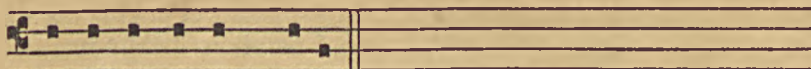
℟. Sed libera nos a malo.

Psalmus 129.

Qui non dicitur in die obitus seu depositionis defuncti, nec quan-
documque Officium recitatur sub ritu duplici.

e pro-fún-dis cla-má-vi ad te Dó-mi-ne: * Dó-mi-ne

AD MISSAM.

Intr.
VI.

R é-qui-em * æ-tér - nam do-na æn is Dó-mi-

ne: et lux perpé-tu-a lú-ce-at e - is. Ps. Te

de-cet hymnus De-us in Si-on, et ti-bi red-dé-tur vo-tum in

Je-rú-sa-lem: * ex-áudi o-ra-ti-ó-nem me-am, ad te omnis

ca-ro vé-ni-et. Ré-qui - em.

Repetitur Réquiem ætérnam, usque ad Psalmum.

K ý-ri-e * e - lé-i-son. *üj.* Chri-ste e - lé-i-son. *üj.*

Ký-ri-e e - lé-i-son. *ij.* Ký-ri-e * e - lé-i-son.

Grad.
II.

R é-qui-em * æ-tér - nam do - na e - is Dó-

mi - ne: et lux per-pé - - tu-a

lú - ce-at e - is.

W. In memó-ri-a æ-tér - - - - -

na e - rit ju - - - - - stus: ab audi-

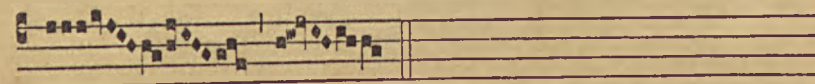
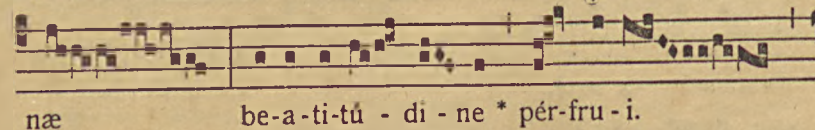
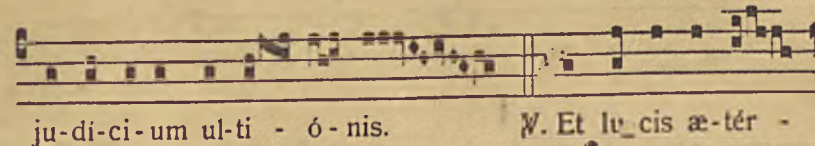
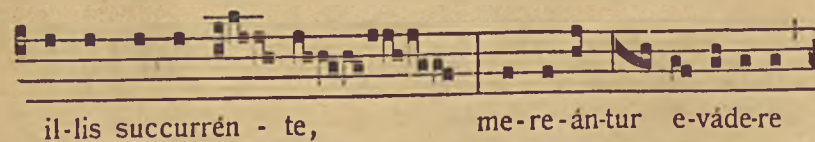
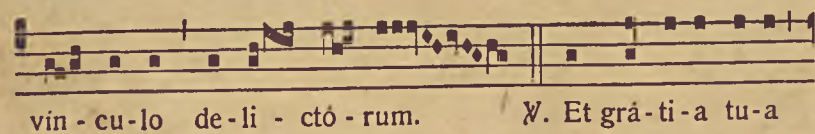
ti-ó-ne ma - - la * non ti-mé-

bit.

Tract.
VIII.

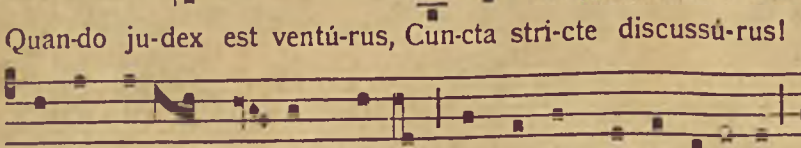
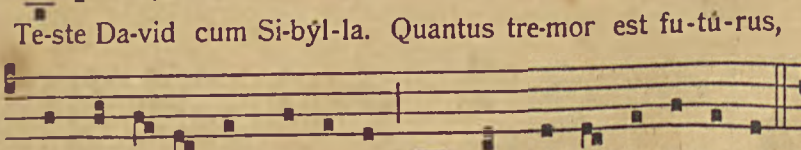
A b-sól - ve, * Dó-mi-ne, á-ni-mas ó-mni - um

fi-dé-li-um de-fun-ctô - rum ab omni

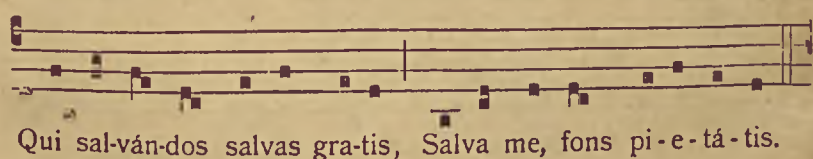
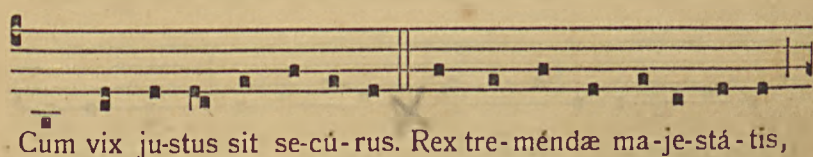
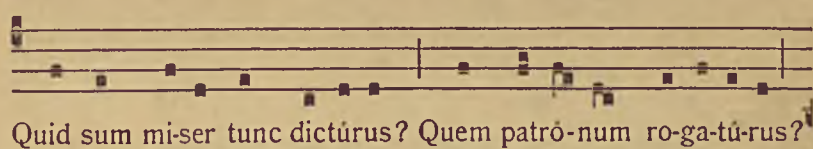
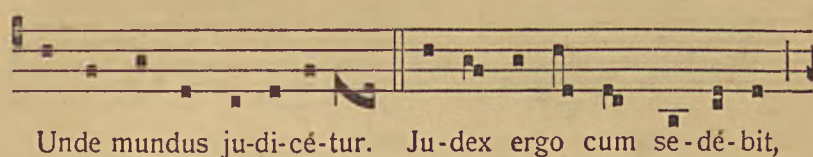
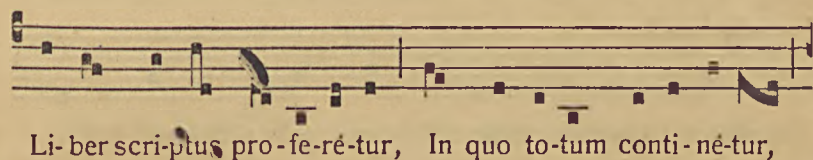
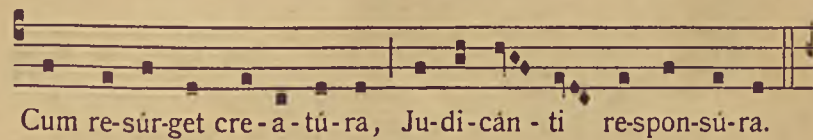
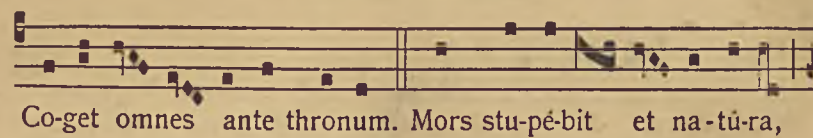

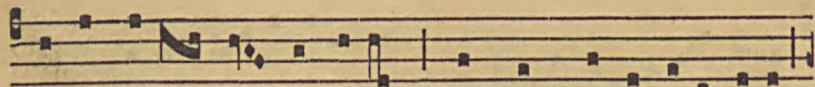
Sequ.
I.

D i - es i - ræ, di - es il - la, Solvet sæclum in fa - vil - la:

Tu - ba mi - rum spar - gens so - num Per se - pûlchra re - gi - ô - num,

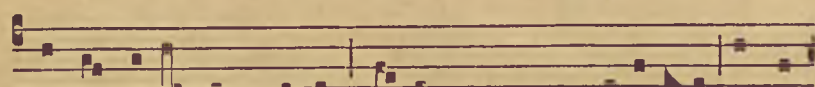
Re-cor-dá-re, Je - su pi-e, Quod sum causa tu-æ vi-æ:

Ne me per-das il-la di-e. Quærens me, se - dí - sti lassus:

Red-e-mí-sti cru-cem passus: Tantis la - bor non sit cassus.

Ju-ste ju-dex ul-ti - ó-nis, Do-num fac re-mis-si-ó-nis, An-te

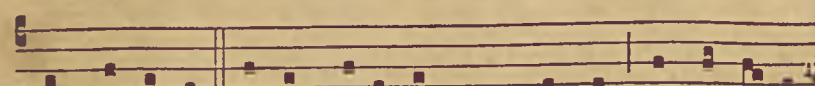
di-em ra-ti-ó-nis. In-ge-mí-sco tamquam re-us: Cul-pa

ru-bet vul-tus me-us: Suppli-cán-ti parce De-us. Qui Ma-

rí-am ab-sol-ví-sti, Et la-tró-nem ex-audí-sti, Mi-hi quoque

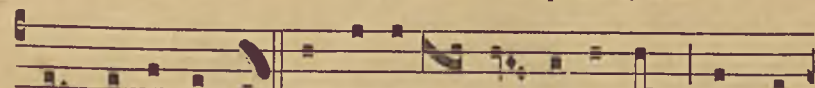
spem de-dí-sti. Pre-ces me-æ non sunt di-gnæ: Sed tu bo-nus

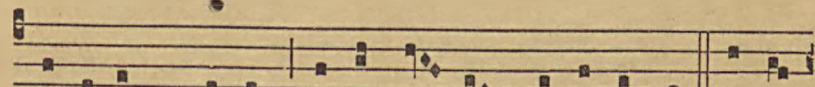
fac be-ní-gne, Ne per-én-ni cre-mer i-gne. In-ter o-ves

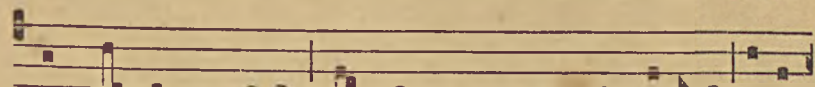
lo - cum præsta, Et ab hœ-dis me se-quéstra, Stá-tu-ens

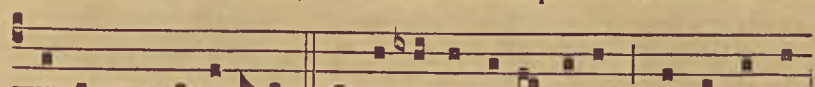
in par-te dex-tra. Con-fu-tá-tis ma - le-dí-ctis, Flam-mis

á-cri-bus addí-ctis: Vo-ca me cum be-ne-dí-ctis. O-ro

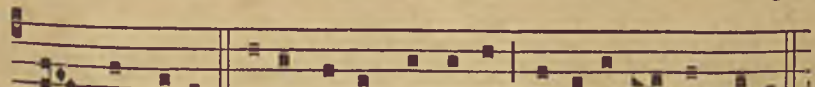
sup-plex et acclí-nis, Cor contrí-tum qua-si ci-nis: Ge-re

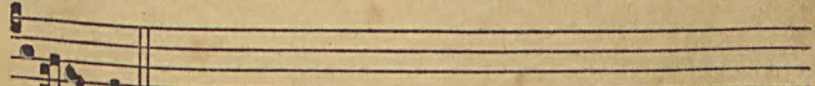
cu-ram me-i fi-nis. Lacri-mó-sa di-es il-la, Qua re-súrget

ex fa-víl-la Ju-di-cán-dus ho - mo re-us: Hu-ic ergo

par - ce De-us. Pi-e Je-su Dó-mi-ne, do-na e-is ré-qui-em.

A - men.

Offert.

D

ó-mi-ne Je-su Chri-ste, * Rex gló - ri - æ,

lí-be-ra á-ni-mas ó-mni-um fi-dé - li - um de-functó - rum

de pœ-nis in-fér-ni, et de pro-fún-do la-cu: lí-be-ra

e-as de o-re le-ó - nis, ne absórbe-at e-as tár-ta-rus,

ne ca-dant in obscú - rum: sed sígni-fer sanctus Mí-cha-el

re-præ-séntet e - as in lu-cem sanctam: * Quam o-lim A-

bra-hæ promi-sí-sti, et sé - mi - ni e - jus.

V. Hósti-as et pre-ces ti-bi Dó-mi - ne laudis of-fé-rimus:

tu sús-ci-pe pro a-ni-mábus il-lis, qua-rum hô-di - e

me-mó-ri-am fá-ci-mus: fac e - as, Dó-mi-ne, de mor - te

trans-í - re ad vi-tam. * Quam o-lim.

Ad Præfationem.

P

er ó-mni-a sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. R. A-men.

V. Dó-mi-nus vo-bis - cum. R. Et cum spí - ri - tu tu - o.

V. Sur-sum cor-da. R. Ha-bé-mus ad Dó-mi-num.

V. Grá - ti - as a - gá-mus Dô-mi-no De-o nostro. R. Dignum

et justum est.

S

anctus, * Sanctus, Sanctus Dô-mi-nus De - us Sá-ba - oth.

Ple-ni sunt cœ-li et ter-ra glô-ri-a tu-a. Ho-sán-na in ex-

cél-sis. Be-ne-dí-ctus qui ve-nit in nō-mi-ne Dó-mi-ni.

Ho-sánna in ex-cél-sis.

Ad Pater noster.

Per ó-mni-a sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. R. A-men.

℣. Et ne nos in-dū-cas in ten-ta-ti-ó-nem. R. Sed lí-be-ra

nos a ma-lo.

Per ó-mni-a sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. R. A-men.

℣. Pax Dó-mi-ni sit sem-per vo-bís-cum. R. Et cum spí-

ri-tu tu-o.

A-gnus De-i, * qui tol-lis pec-cá-ta mun-di: do-na

e-is ré-qui-em. Agnus De-i, * qui tol-lis peccá-ta mundi:

do-na e-is ré-qui-em. Agnus De-i, * qui tol-lis peccá-ta

mun-di: do-na e-is ré-qui-em ** sem-pi-tér-nam.

Comm. VIII
Lux æ-térna * lú-ce-at e-is, Dó-mi-ne: * Cum sanctis

tu-is in æ-térnum, qui-a pi-us es. ℣. Ré-qui-em æ-tér-nam

do-na e-is Dó-mi-ne, et lux per-pé-tu-a lú-ce-at e-is. *

Cum sanctis tu-is in æ-térnum, qui-a pi-us es.

Re-qui-é-scant in pa-ce. R. A-men.

Finita Missa Celebrans facit Absolutionem. Et quidem in Exsequiis præsentē corpore defuncti, ut supra, 9. — In Exsequiis vero absente corpore defuncti, et in die tertio, septimo, trigesimo & anniversario, ut infra. — Aliis diebus, ut infra, 73.

**DE EXSEQUIIS ABSENTE DEFUNCTI CORPORE,
SIVE IN DIE TERTIO, SEPTIMO, TRIGESIMO ET ANNIVERSARIO, SIVE
IN ALIO DIE.**

Si faciendæ sint Exsequiæ absente corpore defuncti, in ecclesia dicitur pro temporis opportunitate Officium Defunctorum, cum uno vel tribus Nocturnis et Laudibus, aut etiam sine Laudibus. Deinde celebratur Missa sollemnis de Requiæ, si juxta rubricas Missalis permittatur.

Post Missam, Celebrans deponit planetam et manipulum in plano ad cornu Epistolæ, accipit pluviale nigri coloris, et, præcedentibus duobus acolythis, uno cum navicula incensi et thuribulo, altero cum vasculo aquæ benedictæ et aspersorio, post eos Subdiacono cum Cruce, et duobus ceroferariis cum luminaribus accensis, et Clero, accedit cum Diacono a sinistris ad locum tumuli. Subdiaconus cum Cruce sistit se ad pedes tumuli seu lecticæ mortuorum contra Altare, medius inter dictos acolythos tenentes luminaria; Celebrans vero ex alia parte in capite loci inter Altare et tumulum, aliquantulum versus cornu Epistolæ, ita ut Crucem Subdiaconi respiciat; a sinistris ejus Diaconus, et prope eum alii duo acolythi deferentes thuribulum et vas aquæ benedictæ. Tunc, omissa Oratione *Non intres, etc.*, a Clero circumstante cantatur *R. Libera me Domine, etc.*, ut infra, pag. 74. Interim ministratur incensum, benedicitur, et imponitur in thuribulum.

Postea dicitur: Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Mox Sacerdos dicit: Pater noster, quod dum secreto continuatur, accipit aspersorium, et circuit tumulum aspergens, atque incensans eodem modo, ut supra dictum est.

Postea dicit:

V. Et ne nos indúcas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. A porta inferi.

R. Erue, Dómine, ánimam ejus (ánimas eórum).

V. Requiéscat (-ant) in pace. *R.* Amen.

V. Dómine, exáudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Absolve, quæsumus, Dómine, ánimam famuli tui *N.* (famulæ tuæ *N.*, vel ánimas famulórum tuórum *N.* et *N.*, vel ánimas famulárum tuárum *N.* et *N.*, vel ánimas famulórum famularúmque

tuárum) ab omni vínculo delictórum: ut, in resurrectionis glória, inter Sanctos et eléctos tuos resuscitatus (-a) respíret (resuscitáti vel resuscitátæ respírent). Per Christum, Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos vel Episcopus, in Oratione exprimitur nomen dignitatis.

Loco præcedentis Orationis, Celebrans dicere potest Orationem, quæ dicta est in Missa, vel aliam convenientem, ut in Missali, vel ut supra, pag. 25, adhibita tamen conclusione brevi.

Deinde Celebrans, faciens crucem manu dextera super tumulum, dicit:

V. Réquiem æternam dona ei (eis), Dómine.

R. Et lux perpétua luceat ei (eis).

V. Requiéscat (-ant) in pace. *R.* Amen.

V. Anima ejus (Animæ eórum) et ánimæ ómnium fidélium defunctórum per misericórdiam Dei requiéscant in pace. *R.* Amen.

Deinde cum in sacristiam, præcedente Cruce, revertuntur, Celebrans inchoat sine cantu Antiphonam Si iniquitátes, et cum Clero recitat Psalmum De profúndis; postea ab omnibus repetitur Antiphona Si iniquitátes, et in sacristia dicuntur Preces, ut supra, pag. 16.

Quod si Absolutio facta fuerit pro omnibus fidelibus defunctis, Versus Animæ eórum, Antiphona Si iniquitátes et Psalmus cum Precibus non dicuntur.

Prædictus autem ritus servatur pro defunctis adultis, tam Clericis quam laicis, quando Exsequiæ fiunt absente defuncti corpore, sive in die tertio, septimo, trigesimo et anniversario ab obitu vel depositione defuncti, sive in alio die.

ABSOLUTIO POST MISSAM PRO DEFUNCTIS

EXTRA DIEM EXSEQUIARUM, VEL TERTIUM, SEPTIMUM,
TRIGESIMUM ET ANNIVERSARIUM.

Finita Missa, si facienda est absolutio, Celebrans retrahit se ad cornu Epistolæ, ubi exuitur casula, et deposito manipulo, accipit pluviale nigrum. Subdiaconus medius inter duos acolythos cum candelabris accensis defert Crucem, sicut in processionibus, præcedentibus duobus aliis acolythis, uno cum thuribulo et navicula incensi, alio cum vase aquæ benedictæ et aspersorio: sequitur Celebrans, facta prius Altari reverentia, et Diaconus a sinistris ejus. Subdiaconus cum Cruce sistit se ad pedes tumuli seu lecticæ

mortuorum contra Altare, medius inter dictos acolythos tenentes luminaria; Celebrans vero ex alia parte in capite loci inter Altare et tumulum, aliquantulum versus cornu Epistolæ, ita ut Crucem Subdiaconi respiciat: a sinistris ejus Diaconus, et prope eum alii duo acolythi deferentes thuribulum et vas aquæ benedictæ. Interim cantatur Responsorium sequens.

L i-be-ra me, Dó - mi-ne, * de mor-te æ-tér - na, in
di-e il-la tre-mén - da: * Quando cœ-li mo - vén-di sunt
et ter-ra: † Dum vé - - ne - ris ju-di-cá - re
sæ - cu-lum per i - gnem. V. Tre-mens factus sum ego
et tí - me-o, dum dis-cússi-o véne-rit, at-que ven-tú-ra
i-ra. * Quando cœ-li mo - vén-di sunt et ter-ra. V. Di-es
il-la, di-es i-ræ, ca-la-mi-tá-tis et mi-sé-ri-æ, di-es
mag-na et amá-ra val-de. † Dum vé - - ne - ris ju-di-

cá - re sæ - cu-lum per i - gnem. V. Ré-qui-em
æ-tér-nam do-na e-is Dó-mi-ne: et lux per-pé-tu-a
lú-ce-at e-is.

Repetitur Libera me Dómine, usque ad V. Tremens.

¶ Circa finem Responsorii Celebrans ponit incensum in thuribulum, benedicens illud more solito, ministrante Diacono naviculam. Finito Responsorio,

Cantor cum primo choro dicit:

Ký-ri-e e-lé-i-son.

Et secundus Chorus respondet:

Chri-ste e-lé-i-son.

Deinde omnes simul dicunt:

Ký-ri-e e-lé-i-son.

Mox sacerdos dicit alta voce: Pater noster.

Et secreto dicitur ab omnibus. Interim Sacerdos accipit aspersorium de manu Diaconi, et, facta Altari reverentia, comitante eodem Diacono a dexteris, et tenente fimbriam anteriorem pluvialis, circumiens tumulum, aspergit illum aqua benedicta, ter a parte dextera, et ter a sinistra. Cum transit ante Crucem, profunde se inclinat, Diaconus vero genuflectit: postea de manu ejusdem Diaconi accipit thuribulum, et eodem modo quo asperserat, incensat. Et rediens ad pristinum locum, Diacono tenente librum, junctis manibus dicit:

V. Et ne nos indúcas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

℣. A porta inferi.

℞. Erue, Dōmine, ānimam ejus (ānimas eōrum).

℣. Requiēscat(-ant) in pace. ℞. Amen.

℣. Dōmine, exāudi oratiōnem meam.

℞. Et clamor meus ad te vēniat.

℣. Dōminus vobīscum. ℞. Et cum spīritu tuo.

Orēmus.

Absolve, quāsumus Dōmine, ānimam fāmuli tui *N.* (fāmulae tuae *N.*, vel ānimas famulōrum tuōrum *N.* et *N.*) ab omni vīnculo delictōrum: † ut in resurrectionis glōria, * inter Sanctos et elēctos tuos resuscitātus respīret (resuscitāta respīret, vel resuscitāti respīrent). Per Christum, Dōminum nostrum. ℞. Amen.

¶ Loco prācedentis Orationis Celebrans dicere potest Orationem, quae dicta est in Missa, vel aliam convenientem.

Deinde Celebrans, faciens crucem manu dextera super tumulum, dicit recto tono:

℣. Réquiem ✕ aeternam dona ei (eis), Dōmine.

℞. Et lux perpētua luceat ei (eis).

Deinde Cantores:

Re-qui-ēscat in pa-ce. ℞. A-men.
Re-qui-ēscant

Celebrans, iterum faciens crucem super tumulum, dicit recto tono:

℣. Anima ejus (Animae eorum) et animae omnium fideliū defunctorū per misericordiam Dei requiēscant in pace.

℞. Amen.

Tunc Celebrans inchoat Antiphonam Si iniquitātes, et cum Clero recitans Psalmum De profundis, prācedente Cruce, redit cum aliis ad sacristiam. Ibi ab omnibus repetita Antiphona Si iniquitātes, Sacerdos, antequam paramēntis exuatur, dicit Preces, ut supra, pag. 16, Versus Anima ejus, Antiphona Si iniquitātes et Psalmus cum Precibus non dicuntur, si Absolutio facta fuerit pro omnibus Defunctis.

ORATIONES DIVERSÆ PRO DEFUNCTIS

IN ABSOLUTIONE DICENDÆ.

Pro Summo Pontifice defuncto.

Oratio.

Deus, qui inter summos sacerdōtes fāmulum tuum *N.* ineffābili tua dispositione connumerārī voluisti: † prāsta, quāsumus; ut qui unigēniti Fīlli tui vices in terris gerēbat, * sanctōrum tuōrum pontificum consōrtio perpētuo aggregētur. Per eūdem Christum Dōminum nostrum. ℞. Amen.

Pro Episcopo Cardinali defuncto.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdōtes fāmulum tuum *N.* Episcopum Cardinālem pontificālī fecisti dignitate vigēre: † prāsta, quāsumus; * ut eōrum quoque perpētuo aggregētur consōrtio. Per Christum Dōminum nostrum.

Pro Presbytero Cardinali (Episcopo) defuncto.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdōtes fāmulum tuum *N.* Presbyterum Cardinālem pontificālī fecisti dignitate vigēre: † prāsta, quāsumus; * ut eōrum quoque perpētuo aggregētur consōrtio. Per Christum Dōminum nostrum.

Pro Presbytero (vel Diacono) Cardinali (Sacerdote) defuncto.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdōtes fāmulum tuum *N.* Presbyterum (vel Diāconum) Cardinālem sacerdotālī fecisti dignitate vigēre: † prāsta, quāsumus; * ut eōrum quoque perpētuo aggregētur consōrtio. Per Christum Dōminum nostrum.

Pro Diacono Cardinali defuncto.¹⁾

Oratio.

Absolve, quāsumus Dōmine, ānimam fāmuli tui *N.* Diāconi Cardinālis ab omni vīnculo delictōrum: † ut in resurrectionis glōria, * inter Sanctos et elēctos tuos resuscitātus respīret. Per Christum Dōminum nostrum.

¹⁾ Qui in ordine Presbyteratus non fuerit constitutus.

Alia Oratio.

Inclína Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam supplices deprecámur: † ut ánimam fámuli tui *N. Diaconi Cardínalis*, quam de hoc sæculo migráre jussisti, in pacis ac lucis regiône constituas, * et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Christum Dóminum nostrum.

Pro defuncto Episcopo.*Oratio.*

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum *N. pontificáli* fecisti dignitáte vigére: † præsta, quæsumus; * ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum.

Pro defuncto Sacerdote.*Oratio.*

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum *N. sacerdotáli* fecisti dignitáte vigére: † præsta, quæsumus; * ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum.

Pro uno Defuncto vel una Defuncta.*Oratio.*

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui *N. (fámulæ tuæ N.)* ab omni vínculo delictórum; † ut in resurrectionis glória, * inter Sanctos et electos tuos resuscitátus (resuscitata) respíret. Per Christum Dóminum nostrum.

Pro pluribus Defunctis.*Oratio.*

Absólve, quæsumus Dómine, ánimas famulórum tuórum ab omni vínculo delictórum: † ut in resurrectionis glória, * inter Sanctos et electos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum.

In Anniversario unius Defuncti vel Defunctæ.*Oratio.*

Deus, indulgentiárum Dómine: † da ánimæ fámuli tui *N. (fámulæ tuæ N.)*, cujus anniversárium depositionis diem commemorámus, * refrigerii sedem, quietis beatitudinem, et lúminis claritátem. Per Christum Dóminum nostrum.

In Anniversario plurium Defunctorum.*Oratio.*

Deus, indulgentiárum Dómine: † da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositionis diem commemorámus, * refrigerii sedem, quietis beatitudinem, et lúminis claritátem. Per Christum Dóminum nostrum.

In Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum.*Oratio.*

Fidélium Deus ómnium cónditor et redemptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum. † ut indulgentiam, quam semper optaverunt, * piis supplicationibus consequántur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

[In Commemorat. Omnium Defunctorum alicujus Ordinis.]*Oratio.*

Deus, veniæ largitor et humanæ salutis amátor: † quæsumus clementiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres qui ex hoc sæculo transiérunt, * beáta María semper Vírgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitudinis consórtium pervenire concédas. Per Christum Dóminum nostrum R. Amen.

QUINQUE ABSOLUTIONES**IN SOLEMNIORIBUS EXSEQUIIS FACIENDÆ.**

In exsequiis alicujus Summi Pontificis, S. R. E. Cardinalis seu Metropolitanus, aut Episcopi proprii, seu Imperatoris, Regis, vel Ducis magni, aut Domini loci, finita Missa, ordinantur in loco ubi absolutiones fieri debebunt, in capite loci, in medio, unum faldistorium pro illo qui celebravit, et in quatuor angulis quatuor scabella, videlicet in quolibet angulo unum scabellum. Subdiaconus accipit crucem processionalem; unus acolythus accipit thuribulum cum igne, et naviculam cum thure, et cochleari; alius acolythus vas aquæ benedictæ cum aspersorio, et duo alii acolythi duo candelabra cum luminaribus ardentibus capiunt. Interim Prælati qui celebravit, apud faldistorium prope altare deponit planetam, et, si placet, poterit deponere dalmaticam et tunicellam, et accipit pluviale nigrum, et mitram simplicem; et quatuor alii Prælati (si ad-

sint) accedent ad sacristiam, vel alium locum convenientem et propinquum, ubi quilibet eorum accipit super rochetum, vel, si sit Regularis, supra superpelliceum, amictum, stolam, pluviale nigrum et mitram simplicem, si ea uti possunt, sin minus, biretum; et omnes sic parati accedunt apud Prælatum celebrantem paratum, cum quo vadunt ad castrum doloris, seu feretrum, aut sepulturam, vel alium locum in quo absolutiones fieri consueverunt, hoc ordine: præcedant duo acolythi, unus cum thuribulo et navicula incensi, alius cum vase aquæ benedictæ et aspersorio; tum duo alii acolythi cum duobus aliis candelabris et candelis accensis, in quorum medio erit Subdiaconus qui in Missa cantavit Epistolam, paratus deferens crucem; post eum duo juniores Prælati, deinde duo seniores, et quilibet eorum penes se habebit unum capellanum superpelliceo indutum, qui mitra sibi serviat, et unum scutiferum, qui cereum accensum portet. Ultimo loco incedet Prælati qui Missam celebravit, ad sinistram habens Diaconum paratum, qui eum comitetur; et post eum capellani superpelliceis induti. Si vero non adsint quatuor Prælati, loco deficientium parantur digniores Canonici ecclesiæ, vel alii in dignitate constituti supra superpellicea pluvialibus nigris; et ordine supradicto procedunt ad locum absolutionis, ubi cum fuerint, locantur hoc ordine: thuriferarius cum acolytho deferente aquam benedictam subsistunt in capite loci a parte dextera. Acolythi vero ceroferarii, ac Subdiaconus cum cruce vadunt ad pedes loci, et Subdiaconus cum cruce collocabit se in medio eorum. Junior Prælati sedebit in scabello in angulo castrum doloris ad pedem dexterum; alius post eum in angulo ad humerum sinistrum; tertius in angulo ad pedem sinistrum; quartus, qui erit senior, in angulo ad humerum dexterum loci. Celebrans vero sedebit in faldistorio in capite loci in medio, ita ut crucem directe respiciat. Omnibus sic ordinatis, surget Celebrans detecto capite, omnibus similiter surgentibus, et incipiet in tono Lectionis, absolute Orationem:

Non intres in iudicium cum servo tuo Dōmine, quia nullus apud te justificabitur homo, nisi per te omnium peccatorum ei tribuatur remissio. Non ergo eum, quæsumus, tua iudicialis sententia premat, quem tibi vera supplicatio fidei christianæ commendat: sed grātia tua illi succurrēte, mereatur evadere iudicium ultionis, qui dum viveret, insignitus est signaculo sanctæ Trinitatis. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. R. Amen.

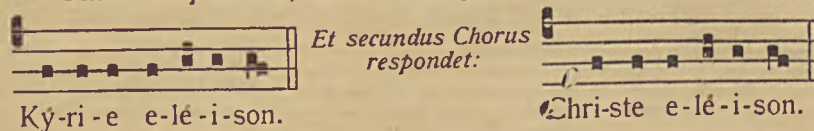
Qua finita, omnes sedent coopertis capitibus, et Cantores incipiunt

Primum Responsorium.

iv. **S**ubve-ni-te * Sancti De-i, oc-cúr-ri-te Ange-
li Dō-mi-ni: * Susci-pi-ētes ā-ni-mam e-jus: †
Of-fe-rēn-tes e-am in conspē-ctu Al-tissi-mi.
V. Susci-pi-at te Chri-stus, qui vo-cā-vit te: et in
si-num A-bra-hæ Ange-li de-dū-cant te. * Susci-pi-
ētes ā-ni-mam e-jus: † Of-fe-rēn-tes e-am in con-
spē-ctu Al-tissi-mi. V. Réqui-em æ-tér-nam
do-na e-i Dō-mi-ne: et lux per-pé-tu-a lú-ce-at
e-i. † Of-fe-rēn-tes e-am in conspē-ctu Al-
tissi-mi.

Tunc duo acolythi cum thuribulo, et navicula et aqua benedicta et aspersorio accedent ad angulum dexterum capitis, ubi est dignior Prælatus; et se ad ejus dexteram collocabunt. Incepto Versiculo *Requiem æternam*, etc., acolythus dabit naviculam Diacono, et ipse accedet cum thuribulo ante dictum digniorem Prælatum, qui, ministrante Diacono naviculam, imponet thus in thuribulum.

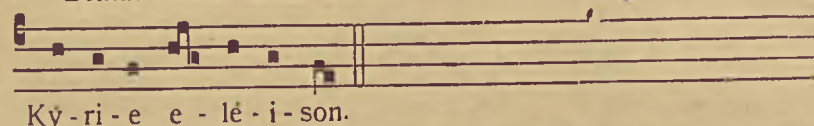
Finito Responsorio, Cantor cum primo Choro dicit:

Et secundus Chorus respondet:

Ky-ri-e e-lé-i-son. Chri-ste e-lé-i-son.

Deinde omnes simul dicunt:

Ky-ri-e e-lé-i-son.

Et dum dicitur primum *Kyrie eleison*, surgunt omnes, detectis capibus, et ultimo *Kyrie eleison* dicto, prædictus dignior Prælatus dicit voce intelligibili:

Pater noster.

Quod secreto complet, et interim, accepto aspersorio cum aqua benedicta de manu Diaconi, aspergit sepulturam, seu lectum mortuorum, circumcirca ambulans, incipiens a sua parte dextera, tertio aspergens quamlibet lecti partem lateralem, Diacono a dextris comitante, et fimbrias pluvialis sublevante, et dum transibit ante alios Prælatos, illos salutabit, et similiter cruci reverentiam faciet transiens ante illam ad pedes lecti. Postquam cum aspersorio circumierit lectum, et ad locum suum redierit, ibidem ab eodem Diacono capiet thuribulum, et lectum similiter circumcirca thurificabit, tertio in qualibet parte laterali thuribulum ducens, et cum redierit post thurificationem ad locum suum, ante scabellum stans intelligibili voce dicit:

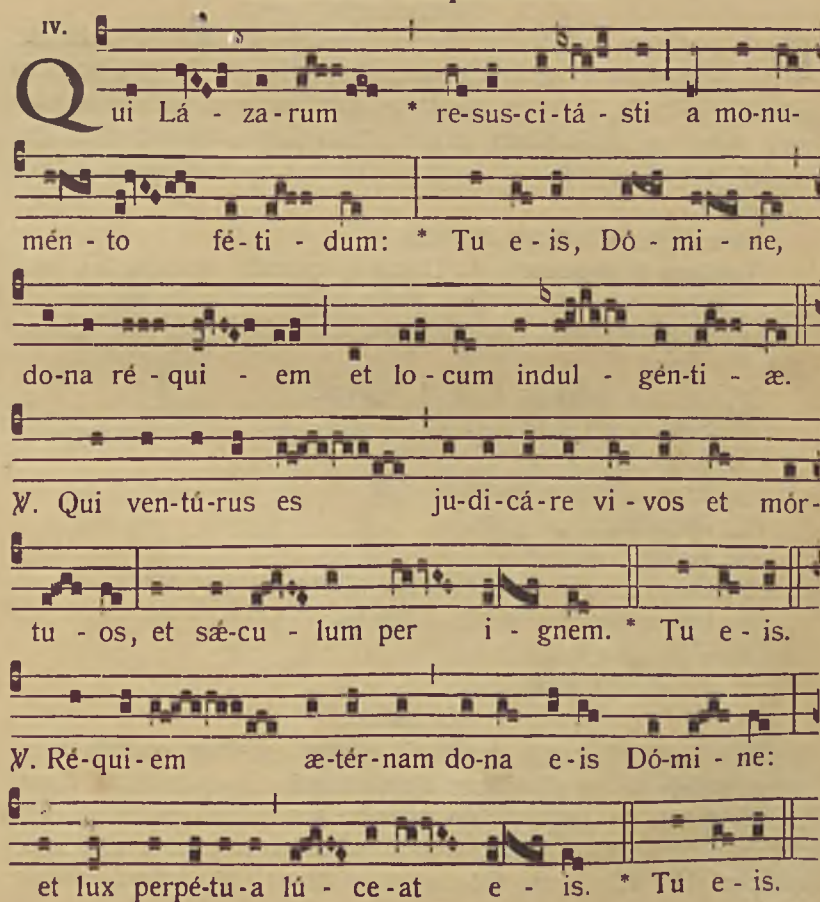
- ℣. Et ne nos inducas in tentationem.
 ℞. Sed libera nos a malo.
 ℣. A porta inferi. ℞. Erue Domine animam ejus.
 ℣. Requiescat in pace. ℞. Amen.
 ℣. Domine exaudi orationem meam.
 ℞. Et clamor meus ad te veniat.
 ℣. Dominus vobiscum. ℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Deus, cui omnia vivunt, et cui non pereunt moriendo corpora nostra, sed mutantur in melius: † te supplices deprecamur: ut suscipi jubeas animam famuli tui N. per manus sanctorum Angelorum tuorum deducendam in sinum amici tui Abrahæ patriarchæ, resuscitandamque in novissimo judicii magni die, * et quicquid vitiarum, diabolo fallente, contraxit, tu pius et misericors abluas indulgendo. Per Christum Dominum nostrum. ℞. Amen.

Qua finita, omnes sedent, et Chorus cantat

Secundum Responsorium.

IV. Qui Lá - za - rum * re-sus-ci-tá - sti a mo-nu-
 mén - to fê - ti - dum: * Tu e - is, Dó - mi - ne,
 do-na ré - qui - em et lo - cum indul - gén - ti - æ.
 ℣. Qui ven-tú-rus es ju-di-cá-re vi - vos et mor-
 tu - os, et sæ - cu - lum per i - gnem. * Tu e - is.
 ℣. Ré-qui-em æ-tér-nam do-na e-is Dó-mi - ne:
 et lux perpé-tu-a lú - ce-at e - is. * Tu e - is.

Deinde cantatur Kyrie eleison, etc. Secundus Prælatas dicit Pater noster, factaque aspersione cum thurificatione, prosequitur:

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
 ℞. Sed libera nos a malo.
 ℣. A porta inferi.
 ℞. Erue Domine animam ejus.
 ℣. Requiescat in pace.
 ℞. Amen.
 ℣. Domine exaudi orationem meam.
 ℞. Et clamor meus ad te veniat.
 ℣. Dominus vobiscum.
 ℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Fac, quæsumus Domine, hanc cum servo tuo *N.* defuncto misericordiam, ut factorum suorum in pœnis non recipiat vicem, qui tuam in votis tenuit voluntatem: † ut sicut hic eum vera fides junxit fidelium turmis; * ita illic eum tua miseratio societ angelicis choris. Per Christum Dominum nostrum.
 ℞. Amen.

Qua finita, Cantores incipiunt

Tertium Responsorium: Domine, quando veneris, 37, *cum* ℣. Requiem æternam. *Quo finito dicitur Kyrie eleison etc. Tertius Prælatas dicit Pater noster, ac post aspersionem et thurificationem:*

℣. Et nos inducas in tentationem.
 ℞. Sed libera nos a malo.
 ℣. A porta inferi.
 ℞. Erue Domine animam ejus.
 ℣. Requiescat in pace.
 ℞. Amen.
 ℣. Domine exaudi orationem meam.
 ℞. Et clamor meus ad te veniat.
 ℣. Dominus vobiscum.
 ℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Incлина Domine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericordiam tuam supplices deprecamur: † ut animam famuli tui *N.* quam de hoc sæculo migrare jussisti, in pacis ac læcis regione constituas, * et Sanctorum tuorum jubeas esse consortem. Per Christum Dominum nostrum. ℞. Amen.

Qua finita, Cantores incipiunt

Quartum Responsorium: Ne recorderis peccata mea, 43, *cum* ℣. Requiem æternam. *Postea Kyrie eleison etc. Quartus Prælatas dicit Pater noster, factaque aspersione et thurificatione:*

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
 ℞. Sed libera nos a malo.
 ℣. A porta inferi.
 ℞. Erue Domine animam ejus.
 ℣. Requiescat in pace. ℞. Amen.
 ℣. Domine exaudi orationem meam.
 ℞. Et clamor meus ad te veniat.
 ℣. Dominus vobiscum. ℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Absolve, quæsumus Domine, animam famuli tui *N.* ab omni vinculo delictorum: † ut in resurrectionis gloria, * inter Sanctos et electos tuos resuscitatus respiret. Per Christum Dominum nostrum. ℞. Amen.

Quia finita, Cantores inchoant

Quintum et ultimum Responsorium: Libera me, Domine, de morte æterna, 74, *cum suis versibus, cui subjungitur Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.*

Quibus dictis, Celebrans Episcopus dicit Pater noster, quod secreto complet, et cum redierit post aspersionem et thurificationem ad locum suum, ante faldistorium suum stans dicit:

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
 ℞. Sed libera nos a malo.
 ℣. A porta inferi. ℞. Erue Domine animam ejus.
 ℣. Requiescat in pace. ℞. Amen.
 ℣. Domine exaudi orationem meam.
 ℞. Et clamor meus ad te veniat.
 ℣. Dominus vobiscum. ℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

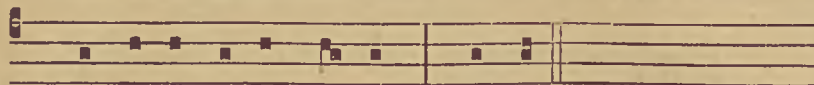
Absolve, quæsumus Domine, animam famuli tui *N.* ut defunctus sæculo tibi vivat: † et quæ per fragilitatem carnis humana conversatione commisit, * tu venia misericordissimæ pietatis absterge. Per Christum Dominum nostrum.
 ℞. Amen.

Deinde dicit idem Pontifex benedicens lectum:

℣. Réquiem † ætérnam dona ei Dómine.

℞. Et lux perpétua lúceat ei.

Tum Cantores subdunt.

℣. Re-qui - é-scat in pa - ce. ℞. A-men.

Quo dicto, Prælati ipsi qui mitris utuntur, illas recipiunt, et omnes eo ordine quo venerunt, revertuntur ad Sacristiam, vel alium locum idoneum, ubi deponunt sacras vestes, et ad propria quisque revertitur.

Absolutiones istas quatuor vel quinque noli semper in omnibus exsequiis fieri convenit, sed tantum in primis exsequiis, quæ fieri solent post obitum. In exsequiis vero anniversariis non debent fieri huiusmodi quatuor absolutiones, sed una tantum per Prælatum celebrantem post Missam, vel si adesset castrum doloris, vel alius locus, quo eundum esset ad absolvendum. Celebrans solus paratus, ut supra, præcedente cruce cum omnibus ministris superius narratis, et sequentibus eum suis Capellanis accedet ad castrum doloris, et ibidem dispositis ministris, ut supra dictum est, stans ante suum faldistorium in capite lecti, dicit Orationem *Non intres in iudicium*, in tono prædicto. Qua finita sedet, et Chorus cantat ℞. *Libera me Domine et Kyrie eleison.*

Prælati vero imponit incensum, ac aspergit et incensat lectum, ordine quo supra dictum est, et demum dicit unam ex quinque præfatis Orationibus, quam maluerit, et in fine dicto ℣. *Requiem ætérnam*, ordine quo venit revertitur ad sacristiam, vel alium locum deputatum, et ibidem depositis paramentis, recedit ad propria. Quod similiter prælati poterit etiam in primis exsequiis, ubi commode quatuor Prælati qui post Missam, ut supra dictum est, absolvent, haberi non poterunt.

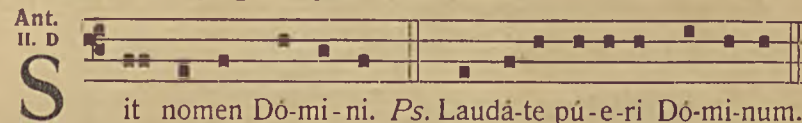
ORDO SEPELIENDI PARVULOS.

In primis curent Parochi, ut, juxta vetustam et laudabilem ecclesiarum consuetudinem, parvulorum corpuscula non sepeliantur in communibus et promiscuis cæmeteriorum sepulturis; sed ut pro illis in parœcialibus cæmeteriis, quatenus commode fieri potest, speciales et separatos ab aliis loculos et sepulturas habeant, in quibus non sepeliantur nisi infantes vel pueri, qui ante usum rationis obierint et baptizati fuerint.

In funere parvulorum campanæ, si pulsantur, non sono lugubri, sed potius festivo pulsari debent.

Cum infans vel puer baptizatus defunctus fuerit ante usum rationis, induitur juxta ætatem, et imponitur ei corona de floribus, seu de herbis aromaticis et odoriferis, in signum integritatis carnis et virginitatis; Parochus autem, superpelliceo et stola alba indutus, et alii de Clero, si adsint, præcedente Cruce, quæ sine hasta deferitur, accedunt ad domum defuncti, cum clerico aspersorium deferente.

Sacerdos aspergit corpus, deinde dicit:

E u o u e.

Psalmus 112.

Laudâte púeri Dóminum: *
laudâte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occāsum, * laudābile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis habitat, * et humilia respicit in cœlo et in terra?

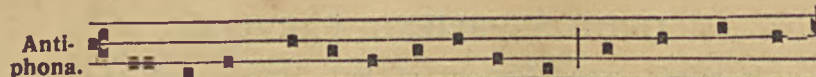
Súscitans a terra ínopem, *
et de stercore érigens páuperem:

Ut còllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pó-puli sui.

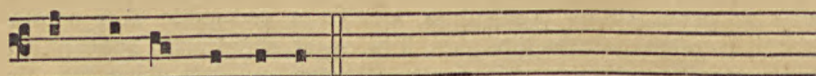
Qui habitare facit stérilem in domo, * matrem filiôrum lætántem.

Glória Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc et semper: * et in sæcula sæculórum. Amen.

Sit nomen Dō-mi-ni be-ne-dí-ctum, ex hoc nunc et

us-que in sæ-cu-lum.

Dum portatur corpus ad ecclesiam, dicatur:

Psalmus 118.

Beāti immaculāti in via: * qui āmbulant in lege Dōmini.

Beāti qui scrutāntur testimōnia ejus: * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operāntur iniquitatem, * in viis ejus ambulaverunt.

Tu mandāsti * mandāta tua custodiri nimis.

Utinam dirigāntur viæ meæ, * ad custodiēdas justificatiōnes tuas!

Tunc non confūdar, * cum perspēxero in omnibus mandātis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis: * in eo quod didici judicium justitiæ tuæ.

Justificatiōnes tuas custodiā: * non me derelinquas usquequāque.

In quo corrigit adolescentior viam suam? * in custodiēdo sermōnes tuos.

In toto corde meo exquisivi te: * ne repēllas me a mandātis tuis.

In corde meo abscondi elōquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedictus es Dōmine: * doce me justificatiōnes tuas.

In labiis meis, * pronuntiavi omnia judicia oris tui.

In via testimoniōrum tuōrum delectātus sum, * sicut in omnibus divitiis.

In mandātis tuis exercēbor: * et considerābo vias tuas.

In justificatiōnibus tuis meditabor: * non obliviscar sermōnes tuos.

Glória Patri.

Retribue servo tuo, vivifica me: * et custodiā sermōnes tuos.

Revēla oculos meos: * et considerābo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas a me mandāta tua.

Concupivit animā mea desiderāre justificatiōnes tuas, * in omni tēpore.

Incepāsti superbos: * maledicti qui declinant a mandātis tuis.

Aufer a me opprōbrium et

contēptum: * quia testimōnia tua exquisivi.

Etenim sedērunt principes, et adversum me loquebāntur: * servus autem tuus exercebātur in justificatiōnibus tuis.

Nam et testimōnia tua meditatio mea est: * et consilium meum justificatiōnes tuæ.

Adhæsit pavimento anima mea: * vivifica me secūndum verbum tuum.

Vias meas annuntiāvi, et exaudisti me: * doce me justificatiōnes tuas.

Viam justificatiōnum tuārum instrue me: * et exercēbor in mirabilibus tuis.

Dormitāvit anima mea prætadio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitātis amove a me * et de lege tua miserere mei.

Viam veritātis elēgi: * judicia tua non sum oblītus.

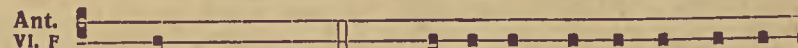
Adhæsi testimōniis tuis Dōmine: * noli me confūdere.

Viam mandatōrum tuōrum cucurri, * cum dilatāsti cor meum.

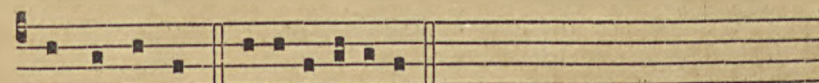
Glória Patri.

Et, si tempus superest, dici potest Psalmus Laudate Dōminum de cœlis, 91, et in fine dicitur Glória Patri.

Cum autem pervenerint ad ecclesiam, dicatur:

Hic acci-pi-et. Ps. Dō-mi-ni est ter-ra, et ple-ni-
Hæc

tū-do e-jus. E u o u a e.

Psalmus 23.

Dōmini est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Dōmini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde, † qui non accēpit in vano animam suam, * nec jurāvit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Dōmino: * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciē Dei Jacob.

Attollite portas principes ve-
stras, † et elevamini portæ æter-
nales: * et introibit rex gloriæ.

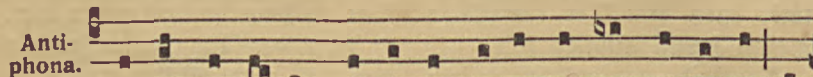
Quis est iste rex gloriæ? †
Dóminus fortis et potens: *
Dóminus potens in prælio.

Attollite portas principes ve-

stras, † et elevamini portæ
æternales: * et introibit rex
gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? *
Dóminus virtutum ipse est rex
gloriæ.

Glória Patri.

Hic ac-cí-pi - et be-ne-di-cti-ó-nem a Dó-mi-no, et
Hæc

mi-se-ri-cór-di-am a De-o sa-lu-tá-ri su-o: qui-a hæc

est ge-ne-rá-ti-o quæ-ren-ti-um Dó-mi-num.

Postea Sacerdos dicit: Kyrie eléison.

Chorus prosequitur: Christe eléison. Kyrie eléison (ut
supra, 15).

Sacerdos: Pater noster. secreto.

Interim corpus aspergit.

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Me autem propter innocentiam suscepisti.

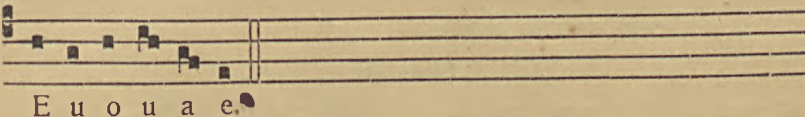
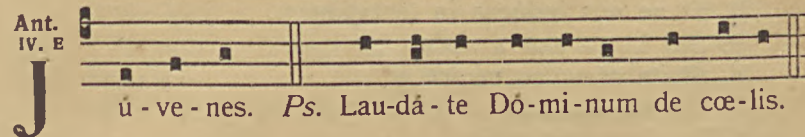
R. Et confirmasti me in conspectu tuo in ætérnum.

V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Omnipotens et mitissime Deus, qui omnibus párvulis renátis
fonte baptismatis, dum migrant a sæculo, sine ullis eórum
méritis vitam illico largiris ætérnam, sicut animæ hujus párvuli(-læ)
hodie credimus te fecisse: † fac nos, quæsumus Dómine, per
intercessionem beátæ Mariæ semper Virginis et ómnium Sanctó-
rum tuórum, hic purificáti tibi méntibus famulári, * et in pa-
radíso cum beátis párvulis perénnter sociári. Per Christum
Dóminum nostrum. R. Amen.

Dum portatur ad tumulum, vel in eodem loco, si tunc non
portetur, dicitur:

Psalmus 148.

Laudate Dóminum de cælis:

* laudate eum in excelsis.

Laudate eum omnes Angeli
ejus: * laudate eum omnes Vir-
tutes ejus.

Laudate eum sol et luna: *
laudate eum omnes stellæ et
lumen.

Laudate eum cæli cælórum: *
et aquæ omnes quæ super cæ-
los sunt, laudent nomen Dó-
mini.

Quia ipse dixit, et facta sunt:
* ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in
sæculum sæculi: * præcéptum
posuit, et non præteribit.

Laudate Dóminum te terra,
dracones et omnes abyssi:

Ignis, grando, nix, glacies spi-

ritus procellarum: * quæ faci-
unt verbum ejus:

Montes et omnes colles: * li-
gna fructifera et omnes cedri:
Béstia et univérsa pécora:
* serpentes et volucres pen-
natæ.

Reges terræ et omnes pòpu-
li: * principes et omnes júdi-
ces terræ.

Júvenes et vírgines, † senes
cum junióribus laudent nomen
Dómini: * quia exaltátum est
nomen ejus solius.

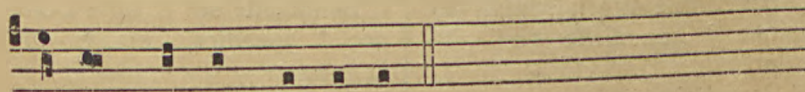
Conféssio ejus super cælum
et terram: * et exaltávit cornu
pòpuli sui.

Hymnus omnibus sanctis
ejus: * filiis Israel, pòpulo ap-
propinquánti sibi.

Glória Patri.

Jú-ve-nes et vir-gi-nes, se-nes cum ju-ni-ó-ri-bus

lau-dent no-men Dó-mi-ni.

Kýrie eleison. Christe eleison. Kýrie eleison.
 Pater noster. *secreto usque ad*
 V. Et ne nos inducas in tentationem.
 R. Sed libera nos a malo.
 V. Sinite parvulos venire ad me.
 R. Tálum est enim regnum cœlorum.
 V. Dóminus vobiscum.
 R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, sanctæ puritatis amátor, qui ánimam hujus parvuli (-læ) ad cœlorum regnum hódie misericórditer vocáre dignátus es: dignéris étiam Dómine ita nobiscum misericórditer ágere; † ut méritis tuæ sanctíssimæ passionis, et intercessióne beátæ Mariæ semper Virginis et ómnium Sanctorum tuórum, * in eódem regno nos cum ómnibus Sanctis et electis tuis semper fácias congaudére. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

Deinde Sacerdos corpus aspergat aqua benedicta, etthurificet; similiter et tumulum: postea corpus sepeliatur.

Cum autem revertuntur a sepulcro in ecclesiam, vel accedunt ad Altare, dicatur:

Ant. VII. a

Be-ne-dí-ci-te Dó-mi-num. Cant. Be-ne-dí-ci-te

om-ni-a ó-pe-ra Dó-mi-ni Dó-mi-no. E u o u a e.

Canticum trium Puerorum.

Dan. 3, 57-88 et 56

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.
 Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.
 Benedícite aquæ omnes quæ

super cœlos sunt Dómino: * benedícite omnes virtutes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros

Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino: * benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruina Dómino: * benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glacies et nives Dómino: * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et tenebræ Dómino: * benedícite fulgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes et colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete et ómnia quæ moventur in aquis Dómino: *

benedícite omnes volúcres cœli Dómino.

Benedícite omnes bestię et pécora Dómino: * benedícite filii hóminum Dómino.

Benedícat Israel Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus et ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Misael Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícamus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli: * et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sæcula.

Anti-phona.

Be-ne-dí-ci-te Dó-mi-num, omnes e-lé-cti e-jus: á-gi-te

di-es læ-ti-ti-æ, et con-fi-té-mi-ni il-li.

Deinde ante Altare dicit Sacerdos:

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Deus, qui miro ordine Angelorum ministéria hominúmque dispensas: † concède propitius; ut a quibus tibi ministrantibus in cælo semper assistitur, * ab his in terra vita nostra muniatur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Ritus superius descriptus servandus est etiam a Diacono eandem functionem peragente de Ordinarii loci vel Parochi licentia, gravi de causa concedenda, quæ in casu necessitatis legitime præsumitur.

TONUS LECTIONIS.

Flexa. Punctum.

Parce mi-hi Dó-mi-ne: ni-hil e-nim sunt di-es me-i.

Quid est homo, qui-á magní-fi-cas e-um? aut quid appó-nis

erga e-um cor tu-um? Ví-si-tas e-um di-lúcu-lo, et sú-bi-to

pro-bas il-lum. Usquequo non par-cis mi-hi, nec di-mít-tis me,

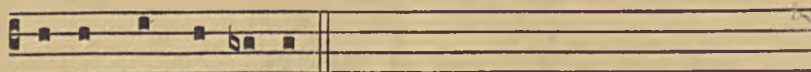
ut glú-ti-am sa-lí-vam me-am? Peccá-vi: quid fá-ci-am

ti-bi, o custos hómi-num? Qua-re posu-i-sti me contrá-ri-um

ti-bi, et factus sum mi-hi-met-ípsi gra-vis? Cur non tol-lis

peccá-tum me-um, et qua-re non aufers in-iqui-tá-tem me-am?

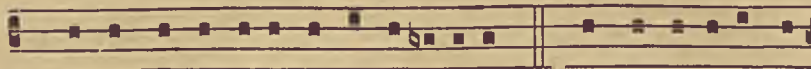
Ecce nunc in púlve-re dórmi-am, et si ma-ne me quæ-si-

e-ris, non sub-sí-stam.

Sic terminantur Lectiones (etiam si desinant in puncto interrogativo), in quarum fine non dicitur Tu autem Dómine miserére nobis.

Exempla ejusdem conclusionis.

... qui de ma-nu tu-a possit e-rú-ere. quod comē-di-tur a

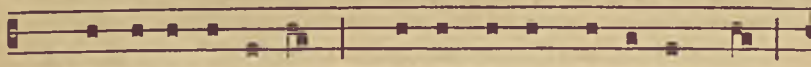

tí-ne-a. ... et pa-ti-én-ti-am me-am quis con-sí-de-rat?

... sempi-térnus horror in-há-bi-tat.

Flexa in monosyllabis et hebraicis vocibus.

... car-ne-i ti-bi sunt: ... sic-ut lu-tum fé-ce-ris me:

... ve-stí-sti me:

Punctum in monosyllabis et hebraicis vocibus.

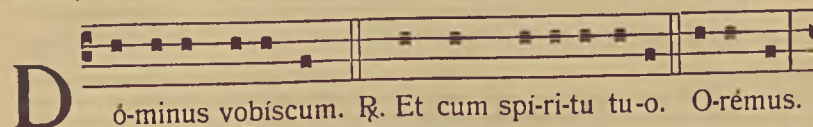
... in púlve-rem re-dúces me. ... et nervis compe-gísti me.

... pugnet contra me. ... té-ti-git me.

TONUS ORATIONUM FERIALIS AD LIBITUM.

Hic tonus usurpari potest in Officio, Exsequiis, et Absolutionibus, non vero in Missa.

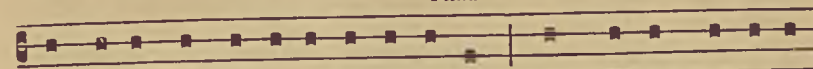

Dó-minus vobíscum. R. Et cum spi-ri-tu tu-o. O-rémus.

Absólve, quæsumus Dô-mi-ne, á-ni-mam fámu-li tu-i N.,

Flexa.

ut defúctus sæ-cu-lo ti-bi vi-vat: † et quæ per fra-gi-li-

Metrum.

tá-tem carnis hu-mána conver-sa-ti-óne commí-sit: * tu véni-a

Punctum.

mi-se-ri-cordí-simæ pi-e-tá-tis abstér-ge. Per Christum

Dô-mi-num nostrum. R. A-men.

Aliæ conclusiones:

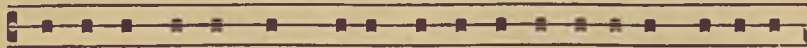
Per Dô-mi-num nostrum Je-sum Christum Fi-li-um tu-um: †

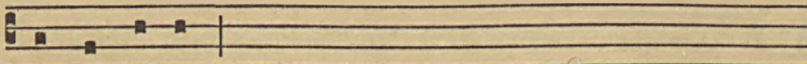
qui te-cum vi-vit et regnat in u-ni-tá-te Spí-ri-tus San-cti
Officium Defunctorum.

De-us: * per ómni - a sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. R. Amen. *vel:* Qui

vi-vis et regnas cum De-o Pa-tre in u-ni-tá-te Spí-ri-tus

Sancti De - us: * etc.

Oratio Non intres dicitur recto tono, sed in fine ultima syllaba declinatur in semiditonum: item in fine conclusionis ejusdem.

¶ *Pro Orationibus Missæ usurpari potest tonus ad libitum sicut notatur primo loco in Tonis Communibus Gradualis.*

¶ *Flexa in Psalmis † fit declinando ultimam syllabam ad tonum infra tenorem in tonis 1, 4, 6, 7, et Peregrino; ad semiditonum vero in tonis 2, 3, 5, 8, et in tono in directum (pro Psalmis Lauda ánima ad Vesperas, et De profundis ad Laudes). Sed quando loco flexæ occurrit dictio monosyllaba vel hebraica, vox non flectitur, sed parumper sustinetur.*

¶ *In Canticis Magnificat et Benedictus, ultimi Versiculi Réquiem ætérnam, et Et lux perpétua, propter brevitatem, inchoandi sunt in chorda dominante.*

Die 2. Novembris.

IN COMMEMORATIONE OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM.

Duplex.

¶ *Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum excludit tum Festa occurrentia, tum Festa transferenda cujusvis ritus. Si tamen inciderit in Dominicam, iisdem cum juribus, in sequenti Feria II celebratur, translato vel penitus omisso, juxta Rubricas, quolibet alio Festo.*

Omnia dicuntur ut in Officio Defunctorum pag. 18, præter ea, quæ hic habentur propria.

AD VESPERAS.

In II. Vesperis Omnium Sanctorum vel alterius Officii, ut supra, post Versum Benedicámus Dómino, immediate dicuntur Vesperæ Defunctorum, eisque non præmittitur Pater noster et Ave María, nisi quando extra Chorum a Vesperis antecedentis Officii separentur, sed absolute incipitur ab Antiphona Placébo Dómino. pag. 18.

Antiphonæ autem ad Vesperas, sicuti et ad Matutinum ac Laudes, ante et post Psalmos et Canticum integræ dicuntur.

Repetita post Canticum Magnificat Antiphona, dicitur flexis genibus: Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos inducas in tentationem.

℞. Sed libera nos a malo.

Et immediate subjungitur:

℣. A porta inferi. ℞. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.

℞. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℞. Amen.

Et ita absolvuntur Vesperæ Defunctorum, neque aliud adjungitur.

AD COMPLETORIUM.

Non dicitur: Jube, domne, nec Lectio brevis, neque Versus Adjutorium nostrum, neque Oratio Dominica; sed, facta Confessione et Absolutione, statim sine Antiphona incipitur a Psalmis sequentibus: et in fine cujuslibet Psalmi ad omnes Horas loco Glória Patri dicitur:

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.
Et lux perpétua * luceat eis.

Psalmus 122.

Ad te levávi óculos meos, *
qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum,
* in mánibus dominórum suórum,

Sicut óculi ancillæ in mánibus dómínæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectiône:

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundantibus, et despectio supérbis.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratióem meam, * et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovisti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spēs mea, pörtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecationem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persecúentibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justí, donec retríbuas mihi.

Psalmus 142.

Dómine, exáudi oratióem meam: áuribus pécipe obsecratióem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justitia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et arxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánimam meam sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas faciém tuam a me: * et símilis ero descendentibus in lœcum.

Auditam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua

ámblem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Expletis Psalmis, statim subjungitur Canticum Nunc dimittis, et in fine additur Réquiem ætérnam, ut supra.

Absolute autem Cantico, dicitur flexis genibus:

Pater noster *secreto usque ad*

℣. Et ne nos indúcas in tentatióem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta inferi. ℞. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℞. Requiescant in pace. ℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Propitiáre, quæsumus Dómine, animábus ómnium famulórum famularúmque tuárum, pro quibus Majestátem tuam suppliciter exorámus: ut, per hæc piæ deprecationis officia, pervenire mereántur ad réquiem sempitérnam. Per Dóminum.

℞. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.

℞. Et lux perpétua luceat eis.

℣. Requiescant in pace. ℞. Amen.

Et ita absolvitur Completorium, neque aliud adjungitur.

AD MATUTINUM.

Dictis secreto Pater noster, Ave María *et* Credo, *absolute incipitur:*
Invitat. Regem, cui omnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exultémus. 28.

Antiphonæ cum Psalmis ac Versibus trium Nocturnorum ut in communi Defunctorum Officio supra 31.

¶ *Lectiones trium Nocturnorum dicuntur sine Absolutione et Benedictionibus, et Lectiones I. Nocturni insuper sine Titulo.*

In I. Nocturno.

Lectio i.

Job 7, 16-21.

Parce mihi, Dómine; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et subito prophas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? ecce nunc in pulvere dórmiam: et si mane me quæsieris, non subsístam.

¶ *Lectiones trium Nocturnorum terminantur sine Versu:* Tu autem, Dómine, *vel alia conclusione.*

R. Credo quod Redemptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne mea vidébo Deum, Salvatórem meum. *V.* Quem visúrus sum ego ipse, et non álius: et óculi mei conspectúri sunt. Et.

Idem Responsorium cum cantu. 35.

Lectio II.

Job 14, 1-6.

Homo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in iudícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti téminos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiescat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

R. Qui Lázarus resuscitásti a monuménto foétidum: * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ. *V.* Qui vntúrus es iudicare vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Tu.

Idem Responsorium cum cantu. 36.

Lectio iii.

Job 19, 20-27.

Pelli meæ, consúptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelicta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Misérémini mei, misérémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermônes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redemptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

R. Dómine, quando véneris iudicare terram, ubi me abscondam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. *V.* Commissa mea pavésco, et ante te erubésco: dum véneris iudicare, noli me condemnare. Quia. *V.* Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Quia.

Idem Responsorium cum cantu. 37.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de cura pro mórtuis gerénda.

Lectio iv.

Cap. 2. et 3.

Curatio fúneris, condítio sepultúræ, pompa exsequiárum magis sunt vivórum solátia, quam subsídia mortuórum. Nec ideo tamen contemnéndam et abjiciéndam sunt corpóra defunctorum, maxímèque justórum ac fidélium, quibus tamquam órganis et vasis ad omnia bona ópera sancte usus est spíritus. Si enim patérna vestis et ánulus, ac si quid hujusmodi, tanto cárius est pósteris, quanto erga paréntes major afféctus; nullo modo ipsa spernéndam sunt corpóra, quæ útique multo familiárius atque conjúntius quam quælibet induménta gestámus. Hæc enim non ad ornáméntum vel adjutórium, quod adhibétur extrínsecus, sed ad ipsam natúram hóminis pérmanent. Unde et antiquórum justórum fúnera officiósam pietáte curáta sunt, et exsequiæ celebrátæ, et sepultúra provisæ: ipsique, cum viverent, de sepeliéndis vel étiam transferéndis suis corpóribus filiis mandavérunt.

R. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspiciat me visus hóminis. V. De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine, exáudi vocem meam. Nec.

Idem Responsorium cum cantu. 42.

Lectio v.

Cap. 4.

Recordántis et precántis afféctus cum defúntis a fidélibus caríssimis exhibétur, eum prodésse non dúbium est iis, qui cum in corpore viverent, talia sibi post hanc vitam prodésse meruerunt. Verum, etsi álqua necéssitas vel humári corpóra, vel in sacris locis humári nulla dáta facultáte permittat, non sunt prætermittendæ supplicatiónes pro spirítibus mortuórum: quas faciéndas pro ómnibus in christiána et cathólica societáte defúntis, étiam táctis eórum nomínibus, sub generáli commemoratióne suscepit Ecclésia; ut quibus ad ista desunt paréntes, aut filii, aut quicumque cognáti vel amíci, ab una eis exhibeántur pia matre commúni. Si autem deéssent istæ supplicatiónes, quæ fiunt recta fide ac pietáte pro mórtuis, puto quod nihil prodésset spirítibus eórum, quámlibet in locis sanctis exánima corpóra poneréntur.

R. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea: Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. V. Anima mea turbáta est valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. Miserére.

Idem Responsorium cum cantu. 42.

Lectio vi.

Cap. 18.

Quæ cum ita sint, non existimémus ad mórtuos, pro quibus curam gérimus, perveníre, nisi quod pro eis sive altáris, sive oratiónum, sive elæmosynárum sacrificiis solémniter supplicámus: quamvis non pro quibus fiunt, ómnibus prosint; sed iis tantum pro quibus, dum vivunt, comparátur ut prosint. Sed quia non discernimus qui sint, opórtet ea pro regenerátis ómnibus fácere, ut nullus eórum prætermittátur, ad quos hæc beneficia possint et débeant pervenire. Mélius enim supérerunt ista eis, quibus nec obsunt nec prosunt; quam eis déerunt, quibus prosunt. Diligéntius tamen facit hæc quisque pro necessáriis suis, quo pro illo fiat similiter a suis. Corpóri autem humádo quidquid impénditur, non est præsidium salútis, sed humanitátis officium, secúndum afféctum, quo nemo unquam carnem suam odio habet. Unde opórtet ut quam potest

pro carne próximi curam gerat, cum ille inde recésserit, qui gerébat. Et si hæc faciunt qui carnis resurrectionem non credunt, quanto magis debent fácere qui credunt; ut corpóri mórtuo, sed tamen resurrectúro et in æternitáte mansúro, impénsus ejúsmodi officium sit étiam quodámmodo ejúsdem fidei testimónium!

R. Ne recordéris peccáta mea, Dómine, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. V. Dirige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Dum. V. Réquiem ætérnam. Dum.

Idem Responsorium cum cantu. 43.

In III. Nocturno.

De Epístolá prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio vii.

Cap. 15, 12-22.

Si Christus prædicátur quod resurrexit a mórtuis, quómodo quidam dicunt in vobis quóniam resurrectio mortuórum non est? Si autem resurrectio mortuórum non est, neque Christus resurrexit. Si autem Christus non resurrexit, inánis est ergo prædicatio nostra, inánis est et fides vestra. Invenimur autem et falsi testes Dei, quóniam testimónium diximus advérsus Deum quod suscitáverit Christum, quem non suscitávit, si mórtui non resúrgunt. Nam, si mórtui non resúrgunt, neque Christus resurrexit. Quod si Christus non resurrexit, vana est fides vestra; adhuc enim estis in peccátis vestris; ergo et qui dormiérunt in Christo periérunt. Si in hac vita tantum in Christo sperántes sumus, miserabilióres sumus ómnibus homínibus. Nunc autem Christus resurrexit a mórtuis, primitiæ dormiéntium; quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurrectio mortuórum. Et, sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

R. Peccántem me quotidie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me: * Quia in inférno nulla est redemptio, miserére mei, Deus, et salva me. V. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua libera me. Quia.

Idem Responsorium cum cantu. 48.

Lectio viii.

Cap. 15, 35-44.

Sed dicet aliquis: Quómodo resúrgunt mórtui? qualive corpore vénient? Insípiens, tu quod séminas non vivificátur, nisi prius moriátur; et quod séminas, non corpus quod fu-

turum est, séminas, sed nudum granum, ut puta, tritici aut alicujus ceterorum. Deus autem dat illi corpus sicut vult et unicuique séminum proprium corpus. Non omnis caro eadem caro, sed alia quidem hominum, alia vero pecorum, alia volucrum, alia autem piscium, et corpora celestia et corpora terrestria; sed alia quidem celestium gloria alia autem terrestrium. Alia claritas solis, alia claritas lunæ, et alia claritas stellarum; stella enim a stella differt in claritate. Sic et resurrectio mortuorum. Seminatur in corruptione, surget in incorruptione; seminatur in ignobilitate, surget in gloria; seminatur in infirmitate, surget in virtute; seminatur corpus animale, surget corpus spiritale.

R. Domine, secundum actum meum noli me judicare: nihil dignum in conspectu tuo egi: ideo deprecor majestatem tuam, * Ut tu, Deus, deleas iniquitatem meam. V. Amplius lava me, Domine, ab injustitia mea, et a delicto meo munda me. Ut.

Idem Responsorium cum cantu. 49.

Lectio ix.

Cap. 15, 51-58.

Ecce mysterium vobis dico: Omnes quidem resurgemus, sed non omnes immutabimur. In momento, in ictu oculi, in novissima tuba; canet enim tuba, et mortui resurgent incorrupti, et nos immutabimur. Oportet enim corruptibile hoc induere incorruptionem, et mortale hoc induere immortalitatem. Cum autem mortale hoc induerit immortalitatem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absorpta est mors in victoria. Ubi est, mors, victoria tua? ubi est, mors, stimulus tuus? Stimulus autem mortis peccatum est, virtus vero peccati lex. Deo autem gratias, qui dedit nobis victoriam per Dominum nostrum Jesum Christum. Itaque, fratres mei dilecti, stabiles estote et immobiles; abundantes in opere Domini semper scientes quod labor vester non est inanis in Domino.

R. Libera me, Domine, de morte æterna in die illa tremenda: * Quando cæli movendi sunt et terra: * Dum veneris judicare sæculum per ignem. V. Tremens factus sum ego, et timeo, dum discussio venerit, atque ventura ira. Quando. V. Dies illa, dies iræ, calamitatis et miseriæ, dies magna et amara valde. Dum. V. Requiem æternam.

Et repetitur Responsorium: Libera me, Domine, usque ad primum Versum exclusive.

Idem Responsorium cum cantu. 51.

Si Matutinum in privata recitatione a Laudibus separetur, expleto Responsorio præcedenti, statim subjungitur: V. Dominus vobiscum, Oratio Fidelium et reliqua, ut infra ad Laudes.

Et ita absolvitur Matutinum, neque aliud adjungitur.

AD LAUDES.

Si Laudes extra Chorum separentur a Matutino, ante eas dicitur secreto Pater noster et Ave Maria; secus absolute incipitur ab Ant. Exsultabunt Domino. 53.

Dicta post ultimum Psalmum Antiphona, statim subjungitur:

V. Audivi vocem de cælo dicentem mihi. R. Beati mortui qui in Domino moriuntur.

Ad Bened. Ant. Ego sum resurrectio et vita: qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet: et omnis qui vivit et credit in me, non morietur in æternum.

Repetita post Canticum Benedictus Antiphona, dicitur flexis genibus:

Pater noster secreto usque ad

V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Et immediate subjungitur:

V. A porta inferi. R. Erue, Domine, animas eorum.

V. Requiæcant in pace. R. Amen.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clarior meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Fidelium, Deus, omnium Conditor et Redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum: ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

V. Requiem æternam dona eis, Domine.

R. Et lux perpétua luceat eis.

V. Requiæcant in pace.

R. Amen.

Et ita absolvuntur Laudes, neque aliud adjungitur.

AD PRIMAM.

Dictis secreto Pater noster, Ave Maria et Credo, absolute incipitur a Psalmis sequentibus:

Psalmus 87.

Domine, Deus salutis meæ: * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam:

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendētib; in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiōri: * in tenebris, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscantur in tenebris mirabilia tua, * et iustitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi: * et mane oratio mea præveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum: * et notos meos a miseria.

Psalmus 27.

Ad te, Domine, clamabo, Deus meus, ne sileas a me: * nequando taceas a me, et assimilabor descendētib; in lacum.

Exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ dum oro ad te: * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus: * et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, * mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum, * et secundum nequitiam adinventioinum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis: * redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum ejus destrues illos, et non edificabis eos.

Benedictus Dominus: * quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dominus adiutor meus, et protector meus: * in ipso speravit cor meum, et adjutus sum.

Et refloruit caro mea: * et ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suæ: * et protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic hereditati tuæ: * et rege eos, et extolle illos usque in æternum.

Psalmus 31.

Beatī quorum remissæ sunt iniquitates: * et quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum, * nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam taci, inveteraverunt ossa mea, * dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua: * conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci: * et injustitiam meam non abscondi.

Dixi: Confitebor adversum me injustitiam meam Domino: * et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus, * in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum, * ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum a tribulatione, quæ circumdedit me: * exultatio mea, erue me a circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradiēris: * firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intellectus.

In camo et freno maxillas eorum constringe, * qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris, sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino et exultate, justi, * et gloriāmini, omnes recti corde.

Expletis Psalmis, dicitur flexis genibus:

Pater noster *secreto usque ad*

℣. Et ne nos inducas in tentationem.

℞. Sed libera nos a malo.

℣. A porta inferi.

℞. Erue, Domine, animas eorum.

℣. Requiescant in pace.

℞. Amen.

℣. Domine, exaudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Supplices, Domine, pro animabus omnium famulorum famularumque tuarum preces effundimus: ut, quidquid conversatione contraxerunt humana, clemens indulgeas, et poenis eorum finem benignus imponas. Per Dominum nostrum.

℞. Amen.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, ut ibi suo loco notatur.

Deinde, etiam extra Chorum, licet omissa fuerit lectio Martyrologii, subiungitur:

℣. In memoria aeterna erunt iusti.

℞. Ab auditione mala non timebunt.

Orémus.

Oratio.

Deus, veniae largitor et humanae salutis amator: quæsumus clementiam tuam; ut animas omnium fidelium, qui ex hoc sæculo transierunt, beata Maria semper Virgine intercedente cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuam beatitudinis consortium pervenire concedas. Per Christum Dominum nostrum.

℞. Amen.

℣. Requiem aeternam dona eis, Domine.

℞. Et lux perpetua luceat eis.

℣. Requiescant in pace.

℞. Amen.

Et ita absolvitur Prima, neque aliud adjungitur.

AD TERTIAM.

Dictis secreto Pater noster et Ave Maria, absolute incipitur a Psalmis sequentibus:

Psalmus 37, i.

Domine, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripas me.

Quoniam sagittae tuae infixae sunt mihi: * et confirmasti super me manum tuam. ●

Non est sanitas in carne mea a facie irae tuae: * non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meae supergressae sunt caput meum: * et sicut onus grave gravatae sunt super me.

Putruerunt et corruptae sunt cicatrices meae, * a facie insipientiae meae.

Miser factus sum, et curvatus sum usque in finem: * tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei implati sunt illusionibus: * et non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliatus sum nimis: * rugiebam a gemitu cordis mei.

Domine, ante te omne desiderium meum: * et gemitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: * et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum.

Psalmus 37, ii.

Amici mei, et proximi mei * adversum me appropinquaverunt, et steterunt.

Et qui iuxta me erant, de longe steterunt: * et vim faciebant qui querebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: * et dolos tota die meditabantur.

Ego autem tamquam surdus non audiebam: * et sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens: * et non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te, Domine, speravi: * tu exaudies me, Domine, Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergaudeant mihi inimici mei: * et dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum: * et dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiabo: * et cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivunt, et confirmati sunt super me: * et multiplicati sunt qui oderunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bo-

nis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salutis meæ.

Psalmus 55.

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrábantur: * advérsus me omnes cogitationes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscondent:

* ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro nihilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuisti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimici mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuisti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Expletis Psalmis, dicitur flexis genibus:

Pater noster *secreto usque ad*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed libera nos a malo.

℣. A porta inferi.

℞. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem sanctórum tribue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt,

piis supplicatióibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.

℞. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℞. Amen.

Et ita absolvitur Tertia, neque aliud adjungitur.

AD SEXTAM.

Dictis secreto Pater noster et Ave Maria, absolute incipitur a Psalmis sequentibus:

Psalmus 69.

Deus, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui diligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjutor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Psalmus 84.

Benedixisti, Dómine, terram tuam: * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitátem plebis tuæ: * operuisti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertisti ab ira indignatióis tuæ.

Converte nos, Deus, salutáris noster: * et averte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis: * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu conversus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviáverunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et
justitia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benig-
nitatem: * et terra nostra dabit
fructum suum.

Justitia ante eum ambulábit:
* et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

Inclína, Dómine, aurem tuam,
et exáudi me: * quóniam in-
ops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quó-
niam sanctus sum: * salvum fac
servum tuum, Deus meus, spe-
rántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóni-
am ad te clamávi tota die: * læ-
tífica ánimam servi tui, quóniam
ad te, Dómine, ánimam meam
levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis,
et mitis: * et multæ misericór-
diæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pèrcipe, Dómine, ora-
tiónem meam: * et inténde voci
deprecationis meæ.

In die tribulatiónis meæ cla-
mávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis,
Dómine: * et non est secúndum
ópera tua.

Omnes Gentes quascúmque
fecísti, vénient, et adorábunt

coram te, Dómine: * et glorifi-
cábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fá-
ciens mirabilia: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua,
et ingrédia in veritate tua: *
lætétur cor meum ut timeat
nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus
meus, in toto corde meo, * et
glorificábo nomen tuum in æ-
térnum:

Quia misericórdia tua magna
est super me: * et eruísti áni-
mam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt
super me, et synagóga potén-
tium quæsiérunt ánimam meam:
* et non proposuérunt te in
conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserá-
tor et miséricors, * pátiens, et
multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére
mei, * da impérium tuum púero
tuo: et salvum fac filium ancíl-
læ tuæ.

Fac mecum signum in bo-
num, ut vídeant qui odérunt
me, et confundántur: * quóniam
tu, Dómine, adjuvísti me, et con-
solátus es me.

Expletis Psalmis, dicitur flexis genibus:

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed libera nos a malo.

℣. A porta inferi.

℞. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℞. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratióem meam.
℞. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Fidélium, Deus, ómnium Córditor et Redémptor, animábus
famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum
tribue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt,
piis supplicatióibus consequántur: Qui vivis et regnas cum
Deo Patre in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula
sæculórum. ℞. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.

℞. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℞. Amen.

Et ita absolvitur Sexta, neque aliud adjungitur.

AD NONAM.

*Dictis secreto Pater noster et Ave María, absolute incipitur a Psal-
mis sequentibus:*

Psalmus 101, I.

Dómine, exáudi oratióem me-
am: * et clamor meus ad te
véniat.

Non avértas faciém tuam a
me: * in quacúmque die tribulor,
inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero
te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus
dies mei: * et ossa mea sicut
crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et
áruit cor meum: * quia oblítus
sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit
os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno

solitudinis: * factus sum sicut
nyctícorax in domicilio.

Vigilávi, * et factus sum sicut
passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi
inimíci mei: * et qui laudábant
me, advérsus me jurábant.

Quia cinerem tamquam panem
manducábam, * et potum meum
cum fletu miscébam.

A facië iræ et indignatiónis
tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declina-
vérunt: * et ego sicut fœnum áruí.

Tu autem, Dómine, in ætér-
num pérmanes: * et memoriále
tuum in generatióem et gene-
ratióem.

Psalmus 101, II.

Tu exsurgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréendi ejus, quia venit tempus.

Quoniam placuerunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret filios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen

Dómini: * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Psalmus 101, III.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatióem et generatióem anni tui.

Infítio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semén eórum in sæculum dirigétur.

Expletis Psalmis, dicitur flexis genibus:

Pater noster *secreto usque ad*

V. Et ne nos indúcas in tentatióem.

R. Sed libera nos a malo.

V. A porta inferi.

R. Erue, Dómine, ánimas eórum.

V. Requiéscant in pace.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissióem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

V. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.

R. Et lux perpétua lúceat eis.

V. Requiéscant in pace.

R. Amen.

Et ita absolutum, Nona, neque aliud adjungitur.

¶ Post Nonam, celebrata Missa, terminatur Officium Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum.

INDEX.

	<i>pag.</i>
Exsequiarum Ordo	5
Officium Defunctorum. Ad Vesperas	18
Orationes diversæ	25
Ad Matutinum. Invitatorium	28
In primo Nocturno	31
In secundo Nocturno.	38
In tertio Nocturno.	44
Ad Laudes	53
Missa pro Defunctis	62
De Exsequiis absente defuncti corpore, sive in die tertio, septimo, trigesimo et anniversario, sive in alio die .	72
Absolutio post Missam pro Defunctis extra diem Exsequia- rum, etc.	73
Orationes diversæ pro Defunctis in Absolutione dicendæ .	77
Quinque Absolutiones in solemnioribus Exsequiis faciendæ	79
Ordo sepeliendi Parvulos	87
Tonus Lectionis	95
Tonus Orationum ferialis	97
In Commemor. Omnium Fidelium Defunctorum. 2. Nov.	99

PSALMI.

119 Ad Dominum cum tribularer	19
27 Ad te, Domine, clamabo	108
24 Ad te, Domine, levavi	39
122 Ad te levavi oculos meos	100
37, II. Amici mei, et proximi	111
118 Beati immaculati	88
31 Beati quorum remissæ	109
40 Beatus qui intelligit	46
84 Benedixisti, Domine	113
137 Confitebor tibi, Domine	22
129 De profundis	5 21, 59
62 Deus, Deus meus	55
69 Deus, in adjutorium meum	113

	<i>pag.</i>
114 Dilexi, quoniam	18
7 Domine, Deus meus, in te	33
142 Domine, exaudi orationem meam: auribus	100
101, I. Domine, exaudi orationem meam: * et clamor	115
87 Domine, Deus salutis meæ	108
6 Domine, ne in furore tuo arguas me Miserere mei .	32
37, I. Domine, ne in furore tuo arguas me Quoniam . .	111
23 Domini est terra	89
26 Dominus illuminatio mea	40
22 Dominus regit me	38
39 Expectans expectavi	44
85 Inclina, Domine, aurem	114
145 Lauda anima mea	24
148 Laudate Dominum de cœlis	91
150 Laudate Dominum in sanctis	57
112 Laudate pueri Dominum	87
120 Levavi oculos meos	20
55 Miserere mei, Deus, quoniam	112
50 Miserere mei Deus	6, 53
41 Quemadmodum desiderat	47
101, III. Respondit ei in via	116
64 Te decet hymnus	54
101, II. Tu exurgens misereberis	116
5 Verba mea auribus	31
141 Voce mea ad Dominum	100

CANTICA.

<i>Cant. 3 Puerorum.</i> Benedicite	92
<i>Cant. Zachariæ.</i> Benedictus	14, 58
<i>Cant. Ezechie.</i> Ego dixi	56
<i>Cant. B. M. V.</i> Magnificat	23

Alb. Redcissin
Superfollia. - septem
aliqua minora

Asulae. a. - 3	om.
7 th 4.	
et. palae.	
inter alt. 17	ob.
" rudiora 4.	

Cappae 2	Key.
Radachia	

C. Al. 1

Loss. nov.

Sept. 1840

Li

24

